

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE

Fakulta biomedicínského inženýrství
Katedra zdravotnických oborů a ochrany obyvatelstva

Místo a úloha České národní banky v systému krizového řízení České republiky

The Place and Role of the Czech National Bank in the Crisis Management System of the Czech Republic

Diplomová práce

Studijní program: Ochrana obyvatelstva
Studijní obor: Civilní nouzové plánování

Vedoucí práce: Ing. Ivan Kolečák

Štěpán Kopřiva

Kladno, květen 2018

Katedra zdravotnických oborů a ochrany obyvatelstva

Akademický rok: 2017/2018

Z a d á n í   d i p l o m o v é   p r á c e

Student: **Mgr. Štěpán Kopřiva**
Studijní obor: Civilní nouzové plánování
Téma: **Místo a úloha České národní banky v systému krizového řízení České republiky**
Téma anglicky: The Place and Role of the Czech National Bank in the Crisis Management System of the Czech Republic

Zásady pro vypracování:

Předmětem diplomové práce bude charakterizovat postavení České národní banky v systému krizového řízení České republiky, popsat historický vývoj v této oblasti, posoudit stávající stav a navrhnout opatření k možnému zlepšení tohoto stavu. V teoretické části bude dále rešeršní formou shrnut vývoj české právní úpravy týkající se působnosti ČNB a vymezeny základní pojmy. V praktické části bude provedena SWOT analýza stávajícího stavu a na jejím základě budou navržena opatření, která budou mít za cíl odstranění zjištěných nedostatků v předmětné oblasti. Dále bude provedena komparace postavení vybraných evropských centrálních bank v systému krizového řízení příslušného státu s postavením ČNB.

Seznam odborné literatury:

- [1] VILÁŠEK, Josef, FUS, Jan, Krizové řízení v ČR na počátku 21. století, ed. 1., Praha: Karolinum, 2012, ISBN 978-80-246-2170-8
[2] PROCHÁZKOVÁ, Dana, Bezpečnost, krizové řízení a udržitelný rozvoj, ed. 1., Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2010, ISBN 978-80-86723-97-6
[3] ZOUBEK, Vladimír, Postmoderní práвовěda a státověda, ed. 1, Plzeň: Aleš Čeněk, s.r.o., 2016, ISBN 978-80-738-0598-2

Vedoucí: Ing. Ivan Koleňák

Zadání platné do: 20.08.2019

.....
vedoucí katedry / pracoviště

.....
děkan

V Kladně dne 02.10.2017

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci s názvem Místo a úloha České národní banky v systému krizového řízení České republiky vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů, které uvádím v seznamu bibliografických odkazů.

Nemám závažný důvod proti užití tohoto školního díla ve smyslu § 60 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).

V Praze dne 14.05.2018

.....
podpis

Poděkování

Chtěl bych touto cestou upřímně poděkovat vedoucímu této diplomové práce panu Ing. Ivanu Koleňákovi. Jsem mu velmi vděčný za velice kvalitní zpětnou vazbu, kterou mi vždy poskytoval ve velmi krátkém čase, též za odborné konzultace a za veškerou spolupráci kterou mi při vedení této práce poskytnul. Velice děkuji!

Abstrakt

Diplomová práce je zaměřena na popis role České národní banky v systému krizového řízení České republiky. Česká národní banka má, stejně jako většina centrálních bank, poměrně specifické postavení mezi orgány veřejné moci. Tomuto tématu je však věnováno pouze minimum literatury. Cílem této práce tak je shrnout hlavní úkoly České národní banky v systému krizového řízení a kritické infrastruktury, provést srovnání s vybranými centrálními bankami v zahraničí a na základě SWOT analýzy navrhnout zlepšení v této oblasti.

V úvodu je popsán celkový systém krizového řízení České republiky se zaměřením na jednotlivé orgány krizového řízení a legislativu upravující tuto oblast. Následně je popsána Česká národní banka a její úloha podle konkrétních právních předpisů, její zapojení do struktur krizového řízení a spolupráce s ostatními orgány veřejné moci.

V další části je provedena komparace postavení centrálních bank Slovenska, Francie a Velké Británie s postavením České národní banky v systému krizového řízení. Následně je provedena analýza stávajícího stavu a jsou navržena možná opatření, jejichž realizace povede ke zlepšení současného systému.

Závěrem je v práci formou diskuze shrnutí získaných poznatků a provedeno porovnání dosažených výsledků diplomové práce s dostupnou literaturou. Zároveň je v této části poukázáno na existující problémy plynoucí ze současného postavení České národní banky.

Klíčová slova

Krizové řízení; krizová legislativa; Česká národní banka; centrální banka; kritická infrastruktura; finanční trh.

Abstract

This diploma thesis is focused on a description of the role of the Czech National Bank in the crisis management system of the Czech Republic. The Czech National Bank, like most central banks, has a relatively specific status among public authorities. However, only a small amount of literature is dedicated to this topic. Therefore, the aim of this thesis is to summarise the main tasks of the Czech National Bank in the crisis management and the critical infrastructure system, to perform a comparison with selected foreign central banks, and to propose improvements in this sector based on SWOT analysis.

In the introduction, the whole crisis management system of the Czech Republic is described with a focus on the individual crisis management authorities and the legislation regulating this sector. Subsequently, the role of the Czech National Bank according to specific legal regulations is described, as well as its involvement in the crisis management structures, and cooperation with other authorities.

In the next part, a comparison is carried out of the positions of the central banks of Slovakia, France, and Great Britain to the position of the Czech National Bank regarding crisis management. Subsequently, an analysis of the current state of affairs is performed and possible amendments that would lead to improvements of the system are proposed.

Finally, the thesis summarises the acquired information in the discussion and compares the results of the thesis with available literature. At the same time, this section points to existing problems arising from the current position of the Czech National Bank.

Keywords

Crisis management; crisis legislative; Czech National Bank; central bank; critical infrastructure; financial market.

Obsah

1	Úvod	9
2	Současný stav	11
2.1	Analýza hrozeb pro ČR	11
2.2	System krizového řízení ČR.....	15
2.2.1	Charakteristika krizového řízení	16
2.2.2	Orgány krizového řízení	17
2.2.3	Právní úprava krizového řízení v ČR.....	24
2.2.4	Kritická infrastruktura.....	27
2.3	ČNB v systému krizového řízení ČR.....	28
2.3.1	Charakteristika ČNB.....	29
2.3.2	Právní úprava ČNB.....	30
2.3.3	Nezávislost ČNB	40
2.3.4	Vazby ČNB na systém krizového řízení	41
2.3.5	Dokumentace ČNB v oblasti krizového řízení.....	43
2.3.6	Dokumentace v oblasti obranného plánování	47
2.3.7	Ostatní dokumentace.....	48
2.4	Posouzení získaných poznatků s cílem práce	50
3	Cíl práce a hypotézy	52
3.1	Cíl práce	52
3.2	Hypotézy.....	52
4	Metodika	54
4.1	Popis postupu zpracování diplomové práce.....	54
4.2	Použité metody	54

5	Výsledky.....	57
5.1	Komparace postavení vybraných evropských centrálních bank v systému krizového řízení příslušného státu s úpravou v ČR.....	57
5.1.1	Slovenská republika.....	57
5.1.2	Francouzská republika.....	61
5.1.3	Spojené království Velké Británie a Severního Irsku.....	64
5.2	SWOT analýza stávajícího postavení ČNB v systému krizového řízení ČR.....	67
5.2.1	Silné stránky.....	67
5.2.2	Slabé stránky.....	68
5.2.3	Příležitosti.....	68
5.2.4	Hrozby.....	69
5.3	Shrnutí výsledků a návrh opatření.....	69
6	Diskuze.....	72
7	Závěr.....	84
8	Seznam použitých zkratk.....	85
9	Seznam použité literatury.....	87
10	Seznamu použitých tabulek.....	98
11	Seznam Příloh.....	99

1 ÚVOD

Česká národní banka (dále jen „ČNB“) je jedním ze základních orgánů veřejné moci v České republice (dále jen ČR), je však orgánem dosti specifickým. Její mandát je zakotven v Ústavě ČR [1] a v zákoně o ČNB [2]. V mnoha činnostech je tedy institucí nezávislou na vládě či jednotlivých ministerstvech. Kromě svých základních povinností však vykonává také řadu dalších činností, které jsou jí svěřeny dalšími právními předpisy. ČNB je tak zařazena, mimo jiné, mezi orgány krizového řízení podle krizového zákona [3].

Postavení ČNB v rámci orgánů veřejné moci je věnováno poměrně omezené množství literatury či akademických prací. Jejímu postavení v rámci krizového řízení se výrazněji nevěnuje dokonce vůbec žádná literatura. V akademických pracích jsou nejčastěji pouze shrnuty povinnosti ČNB dle krizového zákona bez bližšího komentáře. Díky svému pracovnímu zařazení na odboru bankovní bezpečnosti a krizového řízení sekce správní ČNB jsem se již několikrát setkal s naprostou neznalostí úkolů svěřených ČNB od kolegů pracujících v oblasti krizového řízení. Někteří z těchto kolegů by ČNB v oblasti krizového řízení podřadili pod Ministerstvo financí ČR (dále jen „MF ČR“) či dokonce předpokládali, že by ČNB zařizovala tisk potravinových lístků v případě vzniku krizové situace narušení dodávek potravin velkého rozsahu, která je v gesci Ministerstva zemědělství ČR. [4]

Pro diplomovou práci zaměřenou na roli ČNB v systému krizového řízení jsem se rozhodl především proto, že na toto téma nebyla dosud napsána žádná mně známá práce a zároveň se této oblasti věnuje pouze minimální množství odborné literatury. Vzhledem ke specifickému postavení ČNB, které se promítá také do její role v oblasti krizového řízení, si myslím, že tato práce bude přínosná nejen pro studenty oborů akreditovaných v oblasti bezpečnosti, ale také pro

pracovníky krizového řízení na všech úrovních veřejné správy, zejména na ministerstvech a jiných ústředních správních úřadech.

Práce je členěna systematicky, přičemž teoretická část práce je věnována obecnému popisu krizového řízení v ČR a dále pak postavení ČNB v této oblasti. V rámci této kapitoly je stručně popsán historický vývoj krizového řízení v gesci ČNB. Praktická část práce představuje SWOT analýzu stávající právní úpravy ČNB a krizového řízení, dále komparaci s jinými evropskými centrálními bankami a na základě této analýzy a komparace jsou navržena opatření ke zlepšení a odstranění nedostatků.

Ačkoli v práci nejsou dopodrobna vysvětlovány veškeré pojmy z oblasti právního řádu ČR, krizového řízení či bankovníctví, věřím, že pro čtenáře majícího základní znalosti z těchto oblastí bude práce zcela srozumitelná.

2 SOUČASNÝ STAV

2.1 Analýza hrozeb pro ČR

Rostoucí komplexita hrozeb a z nich plynoucích rizik ovlivňuje přímo nebo zprostředkovaně zajišťování ochrany obyvatelstva a vyžaduje neustálou adaptaci schopností složek bezpečnostního systému ČR. Potenciální hrozby se mohou řetězit a jejich dopady na chráněné zájmy společnosti vzájemně násobit. S ohledem na neustále rostoucí počet přírodních a člověkem způsobených mimořádných událostí a závažnost jejich následků nabývá na významu integrovaný přístup cílený ke snižování vlivu těchto jevů. V rámci systematického uplatňování politiky prevence mimořádných událostí a krizových situací má tedy analýza hrozeb a z nich plynoucích rizik klíčový význam.[4]

V Koncepti ochrany obyvatelstva do roku 2020 s výhledem do roku 2030 [5] byl mimo jiné stanoven úkol: „Zpracovat analýzu hrozeb pro ČR a její závěry promítnout do metodických a strategických materiálů v oblasti bezpečnosti státu“. Termín plnění byl stanoven do konce roku 2016, garantem úkolu bylo určeno Ministerstvo vnitra ČR ve spolupráci s dotčenými ministerstvy a jinými ústředními správními úřady (MF ČR, Ministerstvo zahraničních věcí ČR, Ministerstvo zdravotnictví ČR, Ministerstvo zemědělství ČR, Ministerstvo spravedlnosti ČR, Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR, Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Ministerstvo obrany ČR, Ministerstvo dopravy ČR, Ministerstvo životního prostředí ČR, Správa státních hmotných rezerv, Národní bezpečnostní úřad, Státní úřad pro jadernou bezpečnost a Český telekomunikační úřad, které delegovaly své zástupce do vytvořené pracovní skupiny.

Stěžejním úkolem pracovní skupiny bylo posouzení rizik, které zahrnovalo proces:

- identifikace nebezpečí (hrozeb),

- analýzy rizik,
- hodnocení rizik.

V rámci identifikace nebezpečí (hrozeb) provedla pracovní skupina určení jednotlivých typů nebezpečí a vytvořila jejich jednotný registr. Pro každý identifikovaný typ nebezpečí bylo stanoveno gesční ministerstvo a případní spolugesťoři. Identifikované typy nebezpečí byly rozlišeny s ohledem na kategorie hrozeb naturogenních (abiotické, biotické, kosmické) a antropogenních (technogenní, sociogenní, ekonomické).

Jako příklady zahrnuté do registru hrozeb lze uvést:

Naturogenní (přírodní) hrozby:

- **abiotické**, např. povodeň, přívalová povodeň, vydatné srážky, přívalová povodeň, sněhová kalamita, náledí a ledovka, zemětřesení, svahová nestabilita, extrémní vítr, extrémně vysoké teploty, dlouhodobé sucho, tornádo, dlouhodobá inverzní situace, požár v přírodě;
- **biotické**, např. epidemie (hromadné nákazy osob), epizootie (hromadné nákazy zvířat), epifytie (hromadné nákazy polních kultur);
- **kosmické**, např. sluneční erupce, pád umělého kosmického zařízení, solární bouře.

Antropogenní (ovlivněné činností člověka) hrozby:

- **technogenní**, např. únik nebezpečné chemické látky, radiační havárie, závažná nehoda v letecké dopravě, narušení dodávek elektrické energie velkého rozsahu, narušení dodávek plynu velkého rozsahu, narušení dodávek ropy a ropných produktů velkého rozsahu, narušení dodávek potravin velkého rozsahu, narušení funkčnosti významných systémů elektronických komunikací, zvláštní povodeň, radiační havárie;
- **sociogenní**, např. narušení dodávek léčiv a zdravotnického materiálu velkého rozsahu, narušování zákonnosti velkého rozsahu (včetně

terorismu), zhroucení sociálního systému, migrační vlna velkého rozsahu, vojenské napadení ČR;

- **ekonomické**, např. narušení finančního a devizového hospodářství velkého rozsahu.[4]

Pro identifikované typy nebezpečí byla provedena analýza rizik. Výstupem bylo stanovení úrovně rizika. Riziko je dáno součinem pravděpodobnosti a následků. Vlastní analýza rizik byla provedena ve dvou krocích. V prvním kroku byla u všech typů nebezpečí provedena jejich selekce prostřednictvím předběžné analýzy. Výstupem této aktivity bylo rozdělení typů nebezpečí do dvou skupin, a to na nebezpečí s nízkým rizikem a nebezpečí s vysokým rizikem. Typy nebezpečí spadající do oblasti s nízkým rizikem jsou vnímány jako přijatelné a není nutné, aby byly podrobeny dalšímu šetření. Pro všechny typy nebezpečí spadající do oblasti s vysokým rizikem byla v druhém kroku provedena detailní multikriteriální analýza. Pravděpodobnost i následky byly hodnoceny v desetibodových semikvantitativních škálách, přičemž následky, jako agregovaná veličina, zohledňovaly dílčí dopady na životy a zdraví osob, životní prostředí, ekonomiku státu a společnost.

Posledním krokem bylo hodnocení rizik, provedené s cílem identifikace prioritních rizik, kterým je nutné věnovat pozornost. Členy pracovní skupiny byly stanoveny limitní hodnoty úrovně rizik (spodní limitní hodnota úrovně rizika je 10, horní limitní hodnota úrovně rizika je 30), podle kterých byly následně rozlišeny tři základní kategorie rizik:

- rizika přijatelná (úroveň rizika 0 – 10),
- rizika podmíněčně přijatelná (úroveň rizika 11 – 29),
- rizika nepřijatelná (úroveň rizika 30 a výše).

Rizika přijatelná jsou kategorií, pro niž není předpokládáno přijímání mimořádných opatření. Zpravidla se jedná o situace zvládnutelné v režimu běžné

činnosti složek integrovaného záchranného systému (dále jen „IZS“) a příslušných správních úřadů. Vzhledem k nízké míře rizikovosti lze do této kategorie zařadit také nebezpečí vyřazená v předběžné analýze.

Rizika podmíněčně přijatelná již vyžadují přijímání opatření vedoucích k jejich eliminaci. Kategorie spadá do oblasti přípravy na řešení mimořádných událostí a zahrnuje především havarijní plánování a přípravu typových činností složek IZS.

Rizika nepřijatelná představují kategorii, které je nutné dát na všech stupních veřejné správy nejvyšší prioritu. Opatření vedoucí k jejich eliminaci spadají do oblasti přípravy na řešení krizových situací a zahrnují především krizové plánování.[4]

Závěrečnou zprávu o provedené analýze hrozeb projednala a schválila vláda na svém zasedání dne 27. dubna 2013, bylo přijato usnesení č. 369 (viz příloha 1).

Celkem tedy bylo pro ČR identifikováno 22 typů nebezpečí, pro které lze odůvodněně očekávat vyhlášení krizového stavu (nepřijatelné riziko). Pro tyto případy je nutno přijímat opatření vedoucí k eliminaci jejich rizik a v rámci systému krizového plánování vypracovat typové plány. Zpracovatelem (gestorem zpracování) jsou dotčená ministerstva a jiné ústřední správní úřady, v některých případech byla vhodná, nebo potřebná spolupráce se spolugestory (viz tabulka 1). V souladu s úkolem stanoveným vládou byly typové plány zpracovány a schváleny příslušnými ministry nebo vedoucími ústředních správních úřadů do konce roku 2017. Na jednom z typových plánů se také výrazným způsobem podílela ČNB, konkrétně na typovém plánu pro krizové situace v oblasti narušení finančního a devizového hospodářství státu velkého rozsahu (tento typový plán je blíže popsán v kapitole 2.3.5).

Tabulka 1 – Typy nebezpečí s nepřijatelným rizikem [4]

KATEGORIE NEBEZPEČÍ		TYPY NEBEZPEČÍ S NEPŘIJATELNÝM RIZIKEM	GESCE*
<i>naturogenní</i>	<i>abiotické</i>	Dlouhodobé sucho	MŽP, MZe, MV
		Extrémně vysoké teploty	MŽP
		Přivalová povodeň	MŽP, MV, MZe
		Vydatné srážky	MŽP, MV
		Extrémní vítr	MŽP, MV
		Povodeň	MŽP, MV, MZe
	<i>biotické</i>	Epidemie - hromadné nákazy osob	MZ
		Epifytie - hromadné nákazy polních kultur	MZe
		Epizootie – hromadné nákazy zvířat	MZe
<i>antropogenní</i>	<i>technologní</i>	Narušení dodávek potravin velkého rozsahu	MZe, MPO
		Narušení funkčnosti významných systémů elektronických	ČTÚ, MPO
		Narušení bezpečnosti informací kritické informační infrastruktury	NBÚ, MV
		Zvláštní povodeň	MZe, MV, MŽP
		Únik nebezpečné chemické látky ze stacionárního zařízení	MŽP, MV,
		Narušení dodávek pitné vody velkého rozsahu	MZe
		Narušení dodávek plynu velkého rozsahu	MPO, MV
		Narušení dodávek ropy a ropných produktů velkého rozsahu	SSHR, MPO
		Radiační havárie	SÚJB, MV
		Narušení dodávek elektrické energie velkého rozsahu	MPO, MV
	<i>sociogenní</i>	Migrační vlny velkého rozsahu	MV, MZV
		Narušování zákonnosti velkého rozsahu (včetně terorismu)	MV
	<i>ekonomické</i>	Narušení finančního a devizového hospodářství státu velkého rozsahu	MF ČR, ČNB

2.2 Systém krizového řízení ČR

V novodobé historii začala být problematika krizového řízení v ČR věnována zvýšená pozornost především až po ničivých povodních v roce 1997, které zasáhly střední Evropu, přičemž území ČR bylo zasaženo zhruba z jedné třetiny. Do této doby byl systém krizového řízení v ČR silně dekoncentrován do velkého množství právních předpisů a postrádal celkovou systémovost při řešení rozsáhlých mimořádných událostí státními orgány ve spolupráci s orgány územních samosprávných celků, právníky a fyzickými osobami. Ještě v roce 1997 tak započal významný proces novelizace právního prostředí, které by upravovalo

bezpečnostní prostředí ČR, včetně oblasti krizového řízení. Tuto oblast následně velmi ovlivnily velké teroristické útoky 11. 9. 2001 v USA, 11. 3. 2004 v Madridu 3. 9. 2004 v Beslanu, 7. 7. 2005 v Londýně a další [6]. Rozvoj tohoto odvětví kontinuálně pokračuje dodnes, jelikož je nutné se neustále reagovat na vývoj nových potenciálních hrozeb.

2.2.1 Charakteristika krizového řízení

S pojmem krizové řízení se můžeme v dnešní době setkat nejen na různých úrovních státní správy či samosprávy, ale stále častěji také v mnoha dalších sektorech a oblastech, včetně soukromé sféry. Krizové řízení se tak stalo nedílnou součástí řízení státu, organizace či jiné instituce, které mají zájem na svém rozvoji [7]. U velkých korporací však bývá problematika krizového řízení zaměřována s řízením rizik či business continuity managementem, tedy se zachováním ekonomicky kladného fungování podniku. Zde se však jedná o ne zcela vhodné použití termínu krizové řízení, čímž může docházet k určitým nejasnostem.

Jak uvádí krizový zákon, termínem krizové řízení se myslí *„souhrn řídicích činností orgánů krizového řízení zaměřených na analýzu a vyhodnocení bezpečnostních rizik a plánování, organizování, realizaci a kontrolu činností prováděných v souvislosti s přípravou na krizové situace a jejich řešením, nebo ochranou kritické infrastruktury“* [3]. Z této definice jasně vyplývá, že v případě státní správy, resp. orgánů krizového řízení, není prioritou ekonomická výhodnost, ale zajištění řádného výkonu nezbytných činností. Výše uvedený termín krizová situace je pak v krizovém zákoně definován jako *„mimořádná událost podle zákona o integrovaném záchranném systému, narušení kritické infrastruktury nebo jiné nebezpečí, při nichž je vyhlášen stav nebezpečí, nouzový stav nebo stav ohrožení státu“* [3].

Ze zákonného vymezení je tedy zřejmé, že krizové řízení se nevztahuje na veškeré činnosti orgánů krizového řízení, ale pouze na činnosti, které jsou v rámci provedené analýzy vyhodnoceny tak, že jejich dlouhodobý výpadek

představuje nepřijatelné bezpečnostní riziko. Samotné činnosti krizového řízení pak probíhají především ve dvou časových liniích:

1. v období před vyhlášením krizového stavu, kdy je činnost orgánu krizového řízení zaměřena především na hodnocení bezpečnostních rizik, přípravy a realizace preventivních opatření zaměřených na možné budoucí krizové situace;
2. v době po vyhlášení krizového stavu relevantního pro daný orgán krizového řízení, kdy jsou realizována opatření k zamezení šíření a eliminaci negativního působení krizové situace.

Cíle krizového řízení vhodným způsobem shrnuje Vitnerová [8], která uvádí, že cílem je zajištění zvládnutí krizových situací v rámci působnosti orgánů krizového řízení a plnění uložených opatření. Dále pak zajištění příprav na zvládnutí krizových situací a předcházení jejich vzniku.

2.2.2 Orgány krizového řízení

K zajištění přípravy, plánování a následného plnění úkolů a opatření v oblasti krizového řízení jsou v krizovém zákoně vymezeny orgány krizového řízení. Těmito orgány jsou:

- vláda ČR,
- ministerstva a jiné ústřední správní úřady,
- ČNB,
- orgány krajů a další orgány s působností na území kraje,
- orgány obcí s rozšířenou působností (dále jen „ORP“),
- orgány obcí.

Všechny orgány krizového řízení provádí analýzu a vyhodnocení možných ohrožení bezpečnosti, plánování, organizování, realizaci a kontrolu činností

prováděných v souvislosti s přípravnými opatřeními a řešením krizových situací. V této kapitole bude popsáno postavení všech orgánů krizového řízení vyjma ČNB, jejíž postavení bude popsáno samostatně v následující kapitole.

1. Vláda ČR

Z uvedených orgánů je nejvýše postavena vláda, která je vrcholným orgánem výkonné moci v ČR, a toto platí i v oblasti krizového řízení. Na základě zákonného zmocnění vláda zadává úkoly ostatním orgánům krizového řízení, řídí a kontroluje jejich činnost při přípravě na krizové situace a při jejich řešení. V případě, kdy není gesce nad určitou oblastí krizového řízení zřejmá z platné právní úpravy (např. z kompetenčního zákona, zákona o ČNB atd.), určuje vláda ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad, který bude gesčně odpovědný za přípravu opatření a řešení krizové situace. Vláda dále pro řešení krizových situací zřizuje Ústřední krizový štáb jakožto svůj pracovní orgán pro řešení krizových situací. [3]

Podle ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti ČR, je vláda „v případě živelných pohrom, ekologických nebo průmyslových havárií, nehod nebo jiného nebezpečí, které ve značném rozsahu ohrožují životy, zdraví nebo majetkové hodnoty anebo vnitřní pořádek a bezpečnost“ [9] oprávněna vyhlásit nouzový stav. Během nouzového stavu je vláda oprávněna po dobu nezbytné nutnou a v nezbytném rozsahu omezit některá základní lidská práva – například nedotknutelnost osoby a obydlí při evakuaci, vlastnické právo z důvodu ochrany života, zdraví a dalších chráněných zájmů, svobodu pohybu, shromažďování a pobytu v místě postiženém krizovou situací, právo na stávku, pokud by tato stávka vedla k narušení či znemožnění provádění záchranných a likvidačních prací atd. [3]

Vláda je za nouzového stavu zároveň oprávněna nařídit celou řadu krizových opatření. Kromě již zmíněné evakuace, zákazu vstupu, zákazu pobytu či pohybu ve vymezené oblasti má také vláda možnost nařídit pracovní povinnost, pracovní

výpomoc, nařízení poskytnutí věcného prostředku či provádění stavebních prací, odstraňování staveb, provádění terénních a dalších úprav pro zmírnění nebo odvrácení hrozícího ohrožení. [3]

Dále je vláda po dobu trvání nouzového stavu oprávněna nařídit opatření podle krizového zákona, tedy mimo jiné nasazení vojáků v činné službě a jednotek požární ochrany k provádění krizových opatření, nařídit přednostní zásobování dětských, zdravotnických či sociálních zařízení, ozbrojených sil, bezpečnostních sborů a složek IZS nebo prvků kritické infrastruktury a další. [3]

Z pohledu této práce jsou pak nejdůležitější opatření, které je vláda za nouzového stavu oprávněna nařídit dle § 6 odst. 3 krizového zákona. Dle tohoto odstavce je vláda „*oprávněna nařídit zákaz:*

a) nabytí peněžních prostředků v cizí měně, cenných papírů a zaknihovaných cenných papírů, jejichž emitentem je osoba s trvalým pobytem nebo sídlem mimo území ČR, jakož i penězi ocenitelných práv a závazků od nich odvozených, za českou měnu,

b) provádění veškerých plateb z ČR do zahraničí, včetně plateb mezi poskytovateli platebních služeb a jejich pobočkami,

c) ukládání peněžních prostředků na účty v zahraničí,

d) prodej cenných papírů a zaknihovaných cenných papírů, jejichž emitentem je osoba s trvalým pobytem nebo sídlem v ČR, osobám s trvalým pobytem nebo sídlem mimo území ČR,

e) přijímání úvěrů od osob s trvalým pobytem nebo sídlem mimo území ČR,

f) zřízení účtů v ČR osobám s trvalým pobytem nebo sídlem mimo území ČR a ukládání peněžních prostředků na jejich účty,

g) provádění veškerých plateb ze zahraničí do ČR mezi poskytovateli platebních služeb a jejich pobočkami.“ [3]

Tato opatření byla do krizového zákona zakotvena v návaznosti na zrušení zákona č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů [10], a z velké části kopírují opatření, která bylo možné vyhlásit dle tohoto zákona v rámci tzv. nouzového stavu v devizovém hospodářství (tento pojem se po zrušení devizového zákona přestal používat).

2. Ministerstva a jiné ústřední správní úřady

Jednotlivá ministerstva a ostatní ústředí správní úřady obecně zajišťují v oblasti své působnosti připravenost na řešení krizových situací. Za tímto účelem zřizují pracoviště krizového řízení (nejčastěji jsou tato pracoviště zřízena v rámci organizační struktury na úrovni odborů, případně oddělení), dále pak zpracovávají krizové plány, které obsahují krizová opatření a postupy k řešení krizových situací. Jako svůj pracovní orgán pro přípravu na řešení a řešení krizových situací zřizují ministerstva a jiné ústřední správní úřady krizové štáby (nezřizují bezpečnostní radu).

Výsadní postavení má v rámci orgánů krizového řízení Ministerstvo vnitra, které je dle tzv. kompetenčního zákona ústředním orgánem státní správy mimo jiné také pro oblast krizového řízení [11]. V rámci této působnosti Ministerstvo vnitra stanovuje postupy a provádí kontrolu zajištění připravenosti ostatních ministerstev a ústředních správních úřadů, včetně kontroly jejich krizových plánů. Ministr vnitra je také zmocněn řešit rozpory, které se vyskytnou v oblasti krizového řízení. Vedle uvedených pravomocí Ministerstva vnitra v součinnosti s dotčenými ústředními správními úřady zpracovává plán cvičení orgánů krizového řízení. Dále pak odpovídá za přípravu opatření a řešení krizových situací v oblasti vnitřní bezpečnosti či veřejného pořádku, kdy přímo určuje

a kontroluje postupy Policie ČR. V neposlední řadě pak Ministerstvo vnitra organizuje instruktáže a školení v oblasti krizového řízení. Působnosti Ministerstva vnitra v oblasti krizového řízení vykonává, s výjimkou přípravy a řešení krizových situací souvisejících s vnitřní bezpečností a veřejným pořádkem, generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR (dále jen „MV-GŘ HZS ČR“) [3].

3. Orgány kraje a další orgány s působností na území kraje

Orgány krizového řízení s působností na území kraje jsou hejtman kraje (respektive primátor hlavního města Prahy), rada kraje, zastupitelstvo kraje, krajský úřad, hasičský záchranný sbor (dále jen „HZS“) kraje a Policie ČR. Hlavní postavení má z těchto orgánů **hejtman**, který zajišťuje připravenost kraje na řešení krizových situací. Ostatní orgány se na této připravenosti podílejí. Aby mohl hejtman efektivně vykonávat zákonem svěřené pravomoci spočívající v kontrole přípravných opatření, činností k řešení krizových situací a ke zmírnění jejich následků, pokud jsou prováděna na území kraje, zřizuje hejtman bezpečnostní radu kraje jako svůj poradní orgán pro přípravu na krizové situace a krizový štáb kraje jako svůj pracovní orgán pro řešení krizových situací. U obou těchto orgánů stojí hejtman v jejich čele a řídí je. Hejtman kraje zároveň schvaluje krizový plán kraje poté, co je projednán v bezpečnostní radě kraje [3].

Hejtman kraje je podle krizového zákona oprávněn vyhlásit stav nebezpečí. Tento krizový stav hejtman vyhláší pro území celého kraje či pouze jeho části. [3] Po dobu trvání stavu nebezpečí je hejtman oprávněn nařídit přesně vymezená krizová opatření, kterými jsou například evakuace obyvatel, zákaz vstupu, zákaz pobytu či zákaz pohybu ve vymezené oblasti či nařízení přednostního zásobování dětských, zdravotnických a sociálních zařízení, nařízení přednostního zásobování ozbrojených sil, bezpečnostních sborů, složek IZS a také prvků kritické infrastruktury [3].

V rámci **krajských úřadů** se zřizují pracoviště krizového řízení. Nejčastěji se jedná o organizační celek, který je pověřen koordinací v oblasti krizového řízení a bývá v rámci organizační struktury podřízen přímo hejtmanovi. Pracoviště krizového řízení zřízené v rámci krajského úřadu zajišťuje především připravenost krajského úřadu na řešení krizových situací, provádí analýzy rizik a vyhodnocuje pravděpodobnost jejich vzniku, spolupracuje s ostatními subjekty krizového řízení a v působnosti kraje metodicky řídí a sjednocuje postupy v oblasti krizového řízení obecních úřadů ORP v územní působnosti krajského úřadu. V případě potřeby vydává pracoviště krizového řízení jednotné postupy pro přípravu a řešení krizových situací. Především pak spolupracuje s HZS kraje při zpracování krizového plánu kraje a následně plní úkoly, které z něj vyplývají [3].

HZS kraje v rámci činností dle krizového zákona organizuje součinnost správních úřadů a obcí nacházejících se v místní působnosti kraje, vede přehled možných zdrojů rizik a provádí analýzy možného ohrožení těmito zdroji rizik. HZS kraje také odpovídá za zpracování krizového plánu kraje a krizových plánů ORP nacházejících se na území kraje a dále plní úkoly stanovené příslušným orgánem (MV, hejtmanem či starostou ORP) v rozsahu příslušného krizového plánu. Při zpracování krizového plánu kraje a krizových plánů ORP je HZS kraje oprávněn vyžadovat spolupráci nejen krajského úřadu a obecních úřadů ORP, ale pokud je to nezbytné, tak také právnických osob a podnikajících fyzických osob či organizačních složek státu. HZS kraje je jako jediný orgán krizového řízení oprávněn za účelem přípravy na krizové situace vyžadovat, shromažďovat a evidovat údaje nezbytné pro zpracování krizových plánů a tyto údaje na vyžádání poskytuje ostatním orgánům krizového řízení. HZS kraje slouží jako hlavní místo, na kterém se soustředí informace relevantní pro oblast krizového řízení v kraji, a proto úzce spolupracuje se všemi orgány krizového řízení působícími na území kraje [3].

Posledním orgánem krizového řízení působícím na území kraje je **Policie ČR**, která je v jednotlivých krajích zastoupená příslušným krajským ředitelstvím. Dle krizového zákona zajišťuje Policie ČR připravenost k řešení krizových situací souvisejících s vnitřní bezpečností a veřejným pořádkem na území kraje. V rámci této činnosti tak krajské ředitelství Policie ČR připravuje podklady do krizového plánu kraje. Tyto podklady jsou zároveň využity při zpracování krizového plánu MV [3].

4. Orgány ORP a orgány obce

Orgány krizového řízení s působností na území ORP jsou starosta ORP, zastupitelstvo ORP, rada ORP a obecní úřad ORP. Obdobně jako na krajské úrovni má hlavní postavení z těchto orgánů **starosta ORP**, jelikož zajišťuje připravenost ORP na řešení krizových situací a ostatní orgány se na připravenosti podílejí. Starosta ORP v rámci správního obvodu ORP řídí a kontroluje přípravná opatření k řešení krizových situací a zmírnění jejich následků. K výkonu těchto činností zřizuje bezpečnostní radu ORP jako svůj poradní orgán pro přípravu na krizové situace a krizový štáb ORP jako svůj pracovní orgán pro řešení krizových situací, v jejichž čele stojí a řídí je. Po projednání v bezpečnostní radě ORP schvaluje krizový plán ORP. Při uvedených činnostech starosta ORP velmi často spolupracuje s HZS kraje, který jak již bylo uvedeno, zpracovává krizový plán ORP [3].

Obecní úřad ORP v oblasti krizového řízení poskytuje HZS kraje spolupráci při zpracování krizového plánu ORP a plní úkoly, které mu z něj plynou. Obdobně jako v případě krajského úřadu zřizuje také obecní úřad ORP pracoviště krizového řízení, které má na starosti rozpracování opatření vyplývajících z krizového plánu a spolupráci s ostatními orgány krizového řízení [3].

Na nejnižším stupni územní samosprávy stojí obce. Orgány krizového řízení na úrovni obce jsou starosta, rada a zastupitelstvo obce a obecní úřad. **Starosta obce** je pověřen zajišťovat připravenost obce na řešení krizových situací a za tímto účelem je oprávněn zřídit krizový štáb obce – jeho zřízení je fakultativní vzhledem k velikosti některých obcí, ze stejného důvodu se na úrovni obce nezřizuje bezpečnostní rada obce. Ostatní orgány obce poskytují součinnost při zajišťování připravenosti. Starosta v praxi zajišťuje opatření plynoucí z krizového plánu vyššího územně samosprávného celku (ORP či kraje). **Obecní úřad** organizuje přípravu obce na krizové situace, poskytuje obecnímu úřadu ORP podklady pro zpracování krizového plánu ORP a při přípravě na krizové situace či při jejich řešení plní úkoly stanovené obci v krizovém plánu ORP [3].

2.2.3 Právní úprava krizového řízení v ČR

Oblast krizového řízení v ČR začala být systematicky upravována v návaznosti na rozsáhlé povodně v roce 1997. V současnosti tuto oblast upravuje široká škála právních předpisů. Základním z nich je samozřejmě ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, který v čl. 43 stanovuje podmínky vyhlášení válečného stavu [1]. Velmi důležitým právním předpisem je rovněž ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti ČR, který mimo jiné stanovuje základní podmínky pro vyhlášení nouzového stavu a stavu ohrožení státu. Velmi úzce je s problematikou krizového řízení propojen také zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, v němž je mimo jiné zakotven termín „mimořádná událost“ [12], z něhož vychází definice krizové situace.

Detailní a kompletní rozbor právních předpisů upravujících krizové řízení ČR by vystačil na samostatnou kapitolu, avšak toto není cílem této diplomové práce. Z tohoto důvodu zde budou popsány pouze základní právní předpisy spadající do tzv. „krizové legislativy“, které výrazným způsobem definují fungování ČNB v rámci systému krizového řízení.

1. Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů

Tento zákon definuje základní pojmy z oblasti krizového řízení. Kromě samotného termínu krizové řízení dále definuje termíny krizová situace, krizové opatření, a základní pojmy pro oblast kritické infrastruktury. Zákon stanovuje pravomoci a povinnosti vlády, ministerstev, ČNB, orgánů územních samosprávných celků a dalších orgánů krizového řízení při přípravě a realizaci opatření reagujících na krizové situace, vyjma krizových situací souvisejících se zajišťováním obrany ČR před vnějším napadením. Dále krizový zákon stanovuje povinnosti při ochraně kritické infrastruktury [3].

2. Zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon o hospodářských opatřeních pro krizové stavy (dále jen „HOPKS“) upravuje přípravu a přijetí hospodářských opatření pro případ vojenských i nevojenských krizových stavů – stavu nebezpečí, nouzového stavu, stavu ohrožení státu i válečného stavu. Zákon o HOPKS definuje základní pojmy pro tuto oblast (například nezbytná dodávka, mobilizační dodávka, systém hospodářské mobilizace a další). Zákon stanovuje pravomoci a povinnosti orgánů krizového řízení při přípravě a přijetí HOPKS, charakterizuje systém HOPKS v rovině nouzového hospodářství a hospodářské mobilizace, popisuje možnosti využití regulačních opatření atd. [13]

3. Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Zákon o zajišťování obrany ČR stanovuje povinnosti „státních orgánů, územních samosprávných celků a právnických a fyzických osob k zajišťování obrany ČR před vnějším napadením a odpovědnost za porušení těchto povinností.“ [14] Kromě jiného tento zákon stanovuje také povinnosti a odpovědnosti ministerstev, ústředních správních úřadů a ČNB v oblasti řízení a organizace obrany státu.

4. Zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění pozdějších předpisů

Tento zákon stanovuje především zásady činnosti a působnosti Správy státních hmotných rezerv, zejména pokud jde o poskytování státních hmotných rezerv k odstraňování následků krizových situací a nově i ve prospěch základních složek IZS při provádění záchranných a likvidačních prací a při ochraně obyvatelstva, nebo pro potřeby Státní veterinární správy v souvislosti s prováděním mimořádných veterinárních opatření (k řešení mimořádných událostí). [15]

5. Nařízení vlády č. 462/2000 Sb., k provedení § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů

Toto nařízení vlády je základním stavebním kamenem v oblasti krizového plánování. Krizový plán je v Terminologickém slovníku MV definován jako „soubor dokumentů obsahující popis a analýzu hrozeb a souhrn krizových opatření a postupů, které ministerstva, jiné ústřední správní úřady a orgány územní samosprávy zpracovávají dle zákona o krizovém řízení“ [16]. Nařízení vlády stanovuje především strukturu a nezbytné náležitosti jednotlivých částí

krizového plánu, tedy základní, operativní a pomocné části. Na krizové plány ministerstev, ústředních správních úřadů a ČNB jsou tímto nařízením vlády kladeny vyšší nároky. Za účelem zpřesnění požadavků stanovených v nařízení vlády a zajištění jednotnosti postupu při zpracování krizových plánů vydalo MV-GŘ HZS ČR *Metodiku ke zpracování krizových plánů podle § 15 až 16 nařízení vlády č. 462/2000 Sb., k provedení § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů*. Toto nařízení vlády také stanovuje podrobnosti týkající se zvláštních skutečností a dále složení a obsah činnosti bezpečnostní rady kraje a bezpečnostní rady ORP, krizového štábu kraje a krizového štábu ORP. [17]

2.2.4 Kritická infrastruktura

Kritickou infrastrukturu definuje nejlépe Směrnice Rady 2008/114/ES, o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu, která stanoví, že kritickou infrastrukturou jsou *„prostředky, systémy a jejich části nacházející se v členském státě, které jsou zásadní pro zachování nejdůležitějších společenských funkcí, zdraví, bezpečnosti, zabezpečení nebo dobrých hospodářských či sociálních podmínek obyvatel a jejichž narušení nebo zničení by mělo pro členský stát závažný dopad v důsledku selhání těchto funkcí“* [26]. Pokud by narušení kritické infrastruktury mělo závažný dopad na více členských států Evropské unie (dále jen „EU“), jedná se o tzv. evropskou kritickou infrastrukturu.

Pro určení prvků kritické infrastruktury v ČR stanovuje vláda ČR na základě krizového zákona průřezová a odvětvová kritéria. Ta jsou uvedena v nařízení vlády č. 432/2010 Sb., o kritériích pro určení prvku kritické infrastruktury, ve znění nařízení vlády č. 315/2014 Sb. [18] Od roku 2010 kdy bylo toto nařízení přijato, došlo k jeho dosud jediné aktualizaci, a to v reakci na nabytí účinnosti nově schváleného

zákona o kybernetické bezpečnosti (byla aktualizována odvětvová kritéria v odvětví komunikačních a informačních systémů).

Výše zmíněné nařízení stanovuje průřezová kritéria a odvětvová kritéria. Proto, aby byl potenciální objekt určen prvkem kritické infrastruktury, musí naplňovat dikci definice prvku kritické infrastruktury a současně odpovídat alespoň jednomu z průřezových kritérií a danému odvětvovému kritériu. Průřezová kritéria navrhuje vládě ČR MV a jsou stanovena mezními hodnotami dle závažnosti při ztrátách na životech, dopadu na zdraví osob, ekonomickém dopadu či dopadu do každodenního života veřejnosti. Konkrétně jsou průřezová kritéria stanovena nařízením vlády č. 432/2010 Sb. dle následujících hledisek:

- obětí je s mezní hodnotou více než 250 mrtvých nebo více než 2500 osob s následnou hospitalizací po dobu delší než 24 hodin;
- ekonomický dopad je s mezní hodnotou hospodářské ztráty státu vyšší než 0,5 % hrubého domácího produktu; nebo
- dopad na veřejnost je s mezní hodnotou rozsáhlého omezení poskytování nezbytných služeb nebo jiného závažného zásahu do každodenního života postihujícího více než 125000 osob [18].

Odvětvová kritéria navrhuje vládě ČR jednotlivá ministerstva a ČNB cestou MV-GŘ HZS ČR. Krizovým zákonem, resp. nařízením vlády č. 432/2010 Sb. je stanoveno celkem 9 odvětví – energetika, vodní hospodářství, zdravotnictví, doprava, komunikační a informační systémy, finanční trh a měna, nouzové služby a veřejná správa [18]. Návrhy jednotlivých odvětvových kritérií předkládají ministerstva či ČNB, podle gesční příslušnosti k danému odvětví.

2.3 ČNB v systému krizového řízení ČR

Z pohledu krizového řízení jsou finanční instituce, včetně centrálních bank, velmi specifickými subjekty. Krizové situace, které mohou nastat v oblasti

finančního trhu a měny, mohou narušit či ohrozit ekonomický život regionu nebo státu [19], nemají však většinou přímý dopad na samotné fungování orgánů krizového řízení, orgánů státní správy ani orgánů územních samosprávních celků. Stejně tak je relativně omezený dopad krizových situací neekonomického charakteru (například naturogenních) na fungování finančních institucí. Z tohoto důvodu je postavení ČNB v rámci systému krizového řízení ČR poměrně specifické, což můžeme spatřovat v rámci relativně široké předpisové základny, která upravuje fungování ČNB v rámci řešení krizových situací.

2.3.1 Charakteristika ČNB

ČNB je centrální bankou ČR. Je zřízena Ústavou ČR a její činnost je vykonávána na základě samostatného zákona o ČNB. Vznikla rozdělení Státní banky československé [20]. Jejím hlavním cílem je péče o cenovou a finanční stabilitu, zajištění bezpečného fungování finančního systému ČR spočívající především ve výkonu dohledu nad finančním trhem – bankovním sektorem kapitálovým trhem, pojišťovnictvím, směnárny a dalšími částmi finančního trhu. Hospodářskou politiku stanovenou vládou, hospodářskou politiku EU či hospodářský růst obecně podporuje ČNB až druhotně, pokud to není v rozporu s jejími hlavními cíli. Mezi další úkoly ČNB patří vydávání bankovek a mincí, řízení platebního styku a zúčtování bank. [2]

„ČNB je součástí Evropského systému centrálních bank podle Smlouvy o fungování EU a podle Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky a podílí se na plnění cílů a úkolů Evropského systému centrálních bank.“ [2] V praxi pak dále úzce spolupracuje s Evropskou radou pro systémová rizika a evropskými orgány dohledu nad finančními trhy (zároveň je součástí Evropského systému dohledu nad finančními trhy).

ČNB řídí sedmičlenná bankovní rada ČNB, složená z guvernéra, dvou viceguvernéřů a čtyř dalších členů bankovní rady. Všechny členy jmenuje

a odvolává prezident republiky, a to na dobu šesti let, přičemž nikdo nesmí být členem bankovní rady více než dvakrát. ČNB navenek zastupuje guvernér, který je mimo jiné ze zákona oprávněn podepisovat právní předpisy vydávané ve Sbírce zákonů ČR. [2]

Organizačně se ČNB člení na organizační útvary ČNB, kterými jsou sekce, samostatné odbory a pobočky ČNB. K 1. lednu 2018 se ČNB skládala ze dvaceti organizačních útvarů ČNB. Ústředí ČNB se nachází v Praze, přičemž dále je ČNB na území ČR zastoupena čtyřmi pobočkami – Brno, Hradec Králové, Ostrava a Praha – a třemi územními pracovišti – České Budějovice, Plzeň a Ústí nad Labem. Pomocí pobočkové sítě a územních pracovišť vykonává ČNB *„vybrané činnosti zejména provozního charakteru a plní úlohu kontaktních míst ČNB pro orgány státní správy a územní samosprávy, právnické osoby a fyzické osoby. Na územních pracovištích jsou dále dislokovány vybrané útvary dohledu nad finančním trhem, které na území ČR zajišťují vybrané činnosti dohledu nad finančním trhem ve vymezené působnosti.“* [21]

V rámci výkonu svých činností ČNB samozřejmě úzce spolupracuje také s ostatními centrálními bankami. Uvnitř EU probíhá tato spolupráce především v rámci takzvaného Evropského systému centrálních bank, který se skládá z Evropské centrální banky a národních centrálních bank jednotlivých států, nehledě na to, zda jsou tyto státy součástí měnové unie (tzv. eurozóny) či nikoli. Mimo EU pak spolupráce probíhá ve specializovaných skupinách zaměřených na výměnu informací a tzv. best practices.

2.3.2 Právní úprava ČNB

1. Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky

V Ústavě ČR je postavení a působnost ČNB upravena v hlavě šesté, konkrétně v článku 98. Tento článek má pouze dva odstavce, v nichž stanoví, že *„(1) ČNB je ústřední bankou státu. Hlavním cílem její činnosti je péče o cenovou*

stabilitu; do její činnosti lze zasahovat pouze na základě zákona. (2) Postavení, působnost a další podrobnosti stanoví zákon.“ [1] Ústava ČR tak zakotvuje samotnou existenci ČNB a vymezuje její základní poslání. Od přijetí Ústavy ČR v roce 1992 došlo dosud pouze k jedné novelizaci článku 98 a to v roce 2001, kdy byl ústavním zákonem č. 168/2001 Sb., kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 347/1997 Sb., ústavního zákona č. 300/2000 Sb. a ústavního zákona č. 395/2001 Sb. změněn její hlavní cíl. Původním cílem ČNB byla péče o stabilitu měny, avšak z důvodu přiblížení českého práva k právu Evropského společenství byl hlavní cíl přeformulován tak, aby odpovídal úpravě centrálních bank v ostatních státech EU [22]. Byť je ČNB v Ústavě ČR upravena poměrně stroze, je zde položen základ jednoho z jejích nejpodstatnějších atributů – její nezávislosti. Ačkoli v ní tato nezávislost není výslovně uvedena, jako je tomu například u Nejvyššího kontrolního úřadu [1], je z textu výrazně patrná.

2. Smlouva o fungování EU

Přestože ve Smlouvě o fungování EU není samozřejmě ČNB výslovně upravena, jsou v této smlouvě stanoveny určitá práva a povinnosti všem centrálním bankám národních států EU. Nejpodstatnější úprava z pohledu této diplomové práce je stanovena v článku 123, který centrálním bankám členských států zakazuje poskytování úvěrů vládám, státním či regionálním úřadům a jiným veřejnoprávním orgánům [23]. Tento zákaz totiž pomáhá garantovat nezávislost centrálních bank, tedy i ČNB, na vládách či jiných státních orgánech jednotlivých členských států EU.

3. Zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů

Zákon o ČNB je, jak již ze samotného názvu vyplývá, hlavním právním předpisem upravujícím činnost ČNB. Stanovuje tak její základní zakotvení mezi orgány veřejné moci včetně vymezení postavení vůči vládě, definuje organizační uspořádání ČNB, určuje pravomoci v oblasti správních řízení atd. „Zákon o ČNB by měl jako kompetenční norma obsáhnout v ideálním případě, s určitou nezbytnou mírou abstraktnosti, všechny kompetence, které zákonodárce ČNB svěřuje. Tak tomu také skutečně je s jedinou výjimkou a tou je oblast krizového řízení, upravená krizovým zákonem č. 240/2000 Sb., kterou zákon o ČNB neupravuje ani rámcově, i když v § 2 písm. f) odkazuje obecně na výkon i dalších činností, které jsou ČNB svěřeny jinými právními předpisy.“ [24] Důvod, proč zrovna činnosti v rámci krizového řízení podle krizového zákona nebyly nikdy zakotveny v zákoně o ČNB, není nikde konkrétně zdůvodněn (ani důvodová zpráva ke krizovému zákonu z roku 2000 se o této skutečnosti nezmiňuje).

Zákon o ČNB byl alespoň v roce 2015 doplněn v rámci přijetí zákona č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, doplněn v několika paragrafech o skutečnost, že ČNB je orgánem příslušným k řešení krize. Důležitost této skutečnosti dokládá fakt, že je tato skutečnost uvedena již v prvním odstavci prvního paragrafu zákona o ČNB.

4. Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů

ČNB je v krizovém zákoně upravena samostatně v ustanovení § 13. Obdobně jako v případě ministerstev a jiných ústředních správních úřadů zřizuje ČNB krizový štáb, vede přehled možných zdrojů rizik, provádí analýzy ohrožení, vytváří podmínky pro nouzovou komunikaci ve vztahu k jiným správním

úřadům, krajům, obcím, právnickým a fyzickým osobám. Dále pak ČNB projednává s vládou návrh krizových opatření, která se dotýkají ČNB, projednává přestupky plynoucí z porušení zákazů uložených vládou dle § 6 odst. 3 krizového zákona a vydává povolení subjektům, na které tyto zákazy nevztahují [3]. ČNB zároveň zpracovává krizový plán, který obsahuje souhrn opatření a postupů pro řešení krizových situací v její působnosti, případně spolupracuje s ministerstvy a jinými ústředními správními úřady při zpracování jejich krizových plánů. Krizový zákon stanovuje, že krizový plán ČNB schvaluje guvernér ČNB [3]. V praxi je pak každá aktualizace krizového plánu napřed předložena ke schválení na jednání bankovní rady ČNB a až po tomto schválení je nový krizový plán předkládán k podpisu guvernéra.

K ochraně kritické infrastruktury je v rámci krizového zákona ČNB oprávněna navrhnout odvětvová kritéria (blíže u popisu nařízení vlády č. 432/2010 Sb., o kritériích pro určení prvku kritické infrastruktury), vyžadovat od právnických či podnikajících fyzických osob informace nezbytné k určení prvku kritické infrastruktury, vydávat opatření obecné povahy, kterým určí prvky kritické infrastruktury a prvky evropské kritické infrastruktury, a také kontrolovat plány krizové připravenosti subjektů kritické infrastruktury a ukládat opatření k nápravě zjištěných nedostatků [3].

Zrušením devizového zákona zákonem č. 323/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů [25], byly do krizového zákona převedeny veškeré zákazy, které je vláda oprávněna nařídit za nouzového stavu. Vyjmutím z devizového zákona již tato opatření nejsou vázána na vyhlášení nouzového stavu v devizovém hospodářství (tento pojem zanikl), ale je možné je využít při nouzovém stavu vyhlášeném vládou i z jiných důvodů. Tyto zákazy se

však neuplatňují na obchody prováděné ČNB ani na subjekty, kterým ČNB udělí zvláštní povolení [3]. Krizový zákon dále stanovuje vládě povinnost projednat s ČNB opatření při přípravě na krizové situace a při jejich řešení, pokud se tato opatření týkají působnosti ČNB [3]. Tato povinnost je tak provázána s povinnostmi stanovenými ČNB v § 13.

5. Nařízení vlády č. 432/2010 Sb., o kritériích pro určení prvku kritické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů

V prosinci roku 2008 byla přijata Směrnice Rady 2008/114/ES o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu [26]. V rámci implementace této směrnice do českého právního řádu došlo v roce 2010 k novelizaci krizového zákona a k rozšíření pravomocí orgánů krizového řízení při ochraně kritické infrastruktury. Také pravomoci ČNB byly rozšířeny, zejména o navrhování kritické infrastruktury a určování prvků kritické infrastruktury.

V návaznosti na výše zmíněnou novelu krizového zákona bylo vydáno nařízení vlády č. 432/2010 Sb., o kritériích pro určení prvku kritické infrastruktury, v rámci kterého byla na návrh ČNB určena také odvětvová kritéria pro odvětví finanční trh a měna. Těmito kritérii je výkon činnosti ČNB při zajištění působnosti stanovené zákonem a poskytování služeb v bankovním a pojišťovním subjektu, který nabízí komplexní portfolio služeb pro veškeré klienty, disponuje rozsáhlou skupinou dceřiných a přidružených společností zajišťujících další finanční služby a který má rozsáhlou síť regionálních poboček, a to za předpokladu, že buď v bankovním sektoru přesahuje tržní podíl tohoto subjektu 10% z bilanční sumy bankovního sektoru, nebo v pojišťovním sektoru přesahuje tržní podíl tohoto subjektu měřený objemem předepsaného pojistného 25% [18].

V návaznosti na přijetí zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a změně souvisejících zákonů, prošlo nařízením vlády č. 432/2010 Sb. novelizací, při které došlo také k rozšíření odvětvových kritérií v odvětví komunikační a informační systémy o oblast kybernetické bezpečnosti. Jedno z odvětvových kritérií v této oblasti stanovuje, že prvkem kritické infrastruktury je „*informační systém, který významně nebo zcela ovlivňuje činnost určeného prvku kritické infrastruktury, a který je nahraditelný jen při vynaložení nepřiměřených nákladů nebo v časovém období přesahujícím 8 hodin*“ [18]. Je pochopitelné, že v rámci informačních systémů ČNB, které zajišťují operace bezhotovostního platebního styku v ČR, některé systémy naplňují toto kritérium. Tyto systémy tedy jako kritickou infrastrukturu neurčila ČNB, ale Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost, respektive dříve Národní bezpečnostní úřad.

Evropskou kritickou infrastrukturu ČNB neurčuje a určovat nemůže, jelikož Směrnice Rady 2008/114/ES definuje pouze odvětví energetiky a dopravy. Evropská komise původně chtěla docílit stavu, že také další odvětví jako jaderný průmysl, voda, chemický průmysl či finance budou součástí evropské kritické infrastruktury, proti tomu se však ohradily členské státy EU včetně ČR [27].

6. Zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

V rámci systému HOPKS je ČNB svěřeno poměrně malé množství pravomocí. V oblasti finančního trhu a měny však tyto pravomoci slouží jako tzv. „ultima ratio“ neboli poslední možnost pro řešení specifického druhu krizí. Lze je využít za předpokladu, že žádné z již použitých opatření, uložených jiným orgánem krizového řízení, nebylo dostatečně efektivní.

První opatření, které úzce souvisí s ČNB, je uvedeno v § 23, který stanovuje, že „za stavu ohrožení státu a válečného stavu může vláda nařízením na návrh guvernéra ČNB omezit nebo zakázat nakládání s peněžními prostředky na účtech u osob oprávněných poskytovat platební služby“ [13]. Toto opatření tedy sice nespadá do pravomocí ČNB, avšak je nařizováno v úzké spolupráci na samotný návrh guvernéra ČNB.

Zbývající opatření stanovená v zákoně č. 241/2000 Sb. jsou již v samostatné gesci guvernéra ČNB a jsou uvedena v § 23 odst. 3 písm. a) až h). Dle tohoto odstavce může guvernér ČNB za stavu ohrožení státu a válečného stavu „rozhodnout o zásadních měnových politických opatřeních, stanovit kurz české koruny vůči cizím měnám, omezit nebo zakázat bezhotovostní a hotovostní převody mezi poskytovateli finančních služeb, přerušit správní řízení vedená ČNB, omezit nebo zakázat výkon činností povolených ČNB, omezit nebo zakázat nákup a vývoz devizových hodnot a čerpání prostředků z devizových účtů, zavést nabídkovou povinnost devizových hodnot a stanovit její rozsah, omezit nebo zakázat osobám oprávněným poskytovat platební služby poskytování úvěrů a prodej úvěrových produktů a omezit nebo zakázat vývoz české koruny“. Tato rozhodnutí guvernéra ČNB se vyhláší formou sdělení ve Sbírce zákonů ČR [13].

Jak je z uvedených regulačních opatření patrné, jejich použitím by došlo k tak výraznému zásahu do fungování finančního trhu, jaký dosud nemá v historii ČR obdoby. Vzhledem k tomu, že pravomoc aplikování těchto opatření je svěřena výlučně guvernérovi ČNB, je zřejmé že ČNB má v oblasti HOPKS velmi specifické a významné postavení.

7. Zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu

Tento zákon skvěle ilustruje rozpolcenost problematiky krizového řízení v oblasti finančních institucí a měny a odlišnost postavení ČNB v porovnání s ministerstvy či jinými ústředními správními úřady. Oproti krizovému zákonu či zákonu o HOPKS není tento zákon součástí „krizové legislativy“, ale upravuje pouze specifickou oblast týkající se řešení krize na finančním trhu. Opatření, která může ČNB využít podle tohoto zákona, nejsou nijak vázána na vyhlášení krizových stavů, díky čemuž je možné je nasadit snadněji a rychleji. Využití opatření podle zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu tak většinou není vázáno na žádnou jinou instituci – např. na vládu. Tento předpis vzniknul jako reakce na finanční krizi z konce první dekády tohoto století.

Podle tohoto zákona je ČNB orgánem pro řešení krize bank, družstevních záložen a dalších finančních institucí v ČR. Řešení krize dle zákona č. 374/2015 Sb. znamená provést restrukturalizaci instituce tak, aby bylo zajištěno pokračování nezbytných činností této instituce, minimalizovaly se dopady selhání instituce na hospodářství a finanční systém státu, a aby byla obnovena životaschopnost celé nebo části instituce v selhání, přičemž zbylá část instituce by byla řešena některým z opatření ve smyslu příslušného zákona [28].

Pravomoci svěřené ČNB podle zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu jsou poměrně rozsáhlé. Dle tohoto zákona může ČNB využít širokou škálu opatření od zákazu nakládání s vlastním majetkem po nezbytně nutnou dobu až po zavedení tzv. přímé správy, kdy působnost vedoucích orgánů finanční instituce vykonává přímo ČNB [28].

Do současnosti nebylo nutné, aby ČNB použila některé z opatření podle zákona č. 374/2015 Sb.

8. Zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Od 1. ledna 2015 nabyl účinnosti zákon č. 181/2014 Sb., jehož cílem je zvýšení bezpečnosti v kyberprostoru, včetně zvýšení ochrany důležitých částí informační infrastruktury. Zákon – včetně na něj navazujících prováděcích vyhlášek – stanovuje poměrně striktní pravidla, podle kterých má být kybernetická bezpečnost prvků kritické informační infrastruktury zajištěna, dále způsob vedení bezpečnostní dokumentace, řešení a hlášení bezpečnostních událostí a incidentů, reakce na kybernetické hrozby atd.

Pro všechny informační systémy, které naplnily odvětvová kritéria stanovená dle nařízení vlády č. 432/2010 Sb., má ČNB zpracována organizační a technická opatření, včetně bezpečnostní dokumentace a ostatních zákonných požadavků podle zákona o kybernetické bezpečnosti. Požadavky, které jsou na systémy kritické informační infrastruktury kladeny v rámci tohoto zákona, se v mnoha ohledech překrývají s požadavky stanovenými v nařízení vlády č. 462/2000 Sb. [17] Zákon o kybernetické bezpečnosti nově stanovil také stav kybernetického nebezpečí, který však není krizovým stavem [29].

9. Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Jak uvádí § 1, „*tento zákon stanovuje povinnosti státních orgánů, územních samosprávných celků a právnických a fyzických osob k zajišťování obrany ČR před vnějším napadením*“ [14]. Již z tohoto vymezení je patrné, že zákon o zajišťování obrany ČR se vztahuje také na ČNB. V jejím případě je však

tento zákon až nezvykle stručný, co se týče stanovení jejích povinností. Výslovně zákon ukládá ČNB v oboru své působnosti pouze stanovit a uskutečňovat opatření k zajišťování obrany státu včetně plánování prostředků a poskytnout součinnost krajským úřadům při vyhodnocování objektů, které mohou být za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu napadeny [14].

Tento zákon je však z pohledu krizového řízení důležitý také proto, jelikož upravuje tzv. objekty důležité pro obranu státu, což jsou mimo jiné „*pozemky, stavby a další objekty strategického významu, které určí vláda*“ [14] a dále také „*pozemky a stavby, které za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu mohou mít strategický význam a které určí vláda*“ [14]. Objekty podle výše uvedených písmen odstavce 2 § 29 navrhuje k určení, v souladu se Směrnicí pro vyhodnocování, výběr a ochranu objektů obranné infrastruktury a stanovení rozsahu zpracované dokumentace [30], mimo jiné ČNB. Přehled objektů důležitých pro obranu státu, který je vládě navrhován a který vláda schvaluje, je utajovanou informací ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, ve stupni utajení „důvěrné“ [31].

10. Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů

Tento zákon nemá sice sám o sobě přímý vztah ke krizovému řízení v gesci ČNB, avšak oblast, kterou upravuje, má ke krizovému řízení obecně velice blízko. Kromě mnoha dalšího totiž zákon o ochraně utajovaných informací stanovuje stupně utajení a dále ustanovuje seznam utajovaných informací [31]. Tento seznam vydává vláda svým nařízením – konkrétně nařízením vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací, ve znění pozdějších předpisů. V rámci tohoto seznamu je pak v obecné části

uvedeno, že informace z oblasti krizového řízení mohou být klasifikovány v rozsahu stupňů utajení „vyhrazené“ až „tajné“ [32], jestliže tyto informace splňují zákonné podmínky pro daný stupeň utajení. Všechny orgány veřejné moci, ČNB nevyjímaje, tak mohou velmi efektivně chránit nejcitlivější informace z oblasti krizového řízení – např. krizových plánů, specifických postupů pro řešení krizí atd.

2.3.3 Nezávislost ČNB

Jak již bylo zmíněno, je ČNB institucí samostatnou a do značné míry institucí nezávislou. Jak plyne z výše uvedených právních norem (Ústava ČR, Smlouva o fungování EU), je de facto úlohou státní moci ČNB zřídit, ustanovit její bankovní radu, upravovat její postavení zákony v ústavním rámci a jinak do jejího fungování vlastně nezasahovat a v maximální možné míře ji chránit před nezákonnými zásahy do její činnosti. Konkrétně je tuto skutečnost možné spatřit např. v zákoně č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, který zcela samostatně od kontroly státního majetku a hospodaření organizačních složek státu uvádí, že Nejvyšší kontrolní úřad vykonává kontrolu hospodaření ČNB v oblasti výdajů na pořízení majetku a na vlastní provoz ČNB [33].

Vztah k vládě a dalším orgánům detailněji upravuje část třetí zákona č. 6/1993 Sb., o ČNB, která stanoví:

„ČNB, bankovní rada ani žádný člen bankovní rady nesmějí při výkonu pravomocí a plnění úkolů a povinností svěřených jim Smlouvou o EU, Smlouvou o fungování EU a Statutem a při výkonu dalších činností vyžadovat ani přijímat pokyny od prezidenta republiky, Parlamentu, vlády a jiných orgánů ČR, dále od orgánů, institucí nebo jiných subjektů EU, od vlád členských států Evropské unie nebo od jakéhokoli jiného subjektu. ČNB a vláda se vzájemně informují o zásadách a opatřeních měnové, makroobezřetnostní a hospodářské politiky. ČNB zaujímá stanovisko k návrhům, předkládaným k projednání vládě, které se dotýkají působnosti ČNB. ČNB plní poradní funkce vůči vládě

v záležitostech měnově politické povahy, makrobezpečnostní politiky a finančního trhu. Ministr financí nebo jiný pověřený člen vlády je oprávněn zúčastnit se s hlasem poradním zasedání bankovní rady a může jí předkládat návrhy k projednání. Guvernér ČNB nebo jím určený viceguvernér je oprávněn zúčastnit se s hlasem poradním schůze vlády.“

[2]

Zákonný zákaz vládě zadávat úkoly ČNB je v praxi patrný mimo jiné v usneseních vlády u materiálů, které se dotýkají působnosti ČNB. Vláda v rámci takového usnesení neukládá guvernérovi ČNB žádný úkol, ale pouze mu dává doporučení – nejčastěji v oblasti spolupráce s některým z ministerstev nebo jiných ústředních správních úřadů. Takováto vládní usnesení, která guvernérovi ČNB doporučují provést nějaký úkol, se dávají guvernérovi ČNB pouze na vědomí.

Jak je z textu zároveň zákona patrné, ČNB nemá možnost samostatně předložit vládě návrh zákona (vládních jednání se guvernér nebo pověřený viceguvernér účastní pouze s hlasem poradním), a to ani v oblasti své působnosti. Takové zákony tedy ČNB připravuje většinou ve spolupráci s MF ČR – případně v menší míře ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti ČR – a ČNB následně vydává vyhlášky, opatření, výklady a metodiky k těmto zákonům.

2.3.4 Vazby ČNB na systém krizového řízení

Vzhledem ke zmíněné nezávislosti nemůže být ČNB nucena na účasti v rámci pracovních či poradních orgánů vlády. Této účasti se však ČNB nijak nebrání a v několika takových orgánech aktivně působí. ČNB také úzce spolupracuje s dalšími orgány krizového řízení a s jednotlivými složkami IZS.

Pravděpodobně nejvýznamnějším orgánem, ve kterém ČNB působila je Bezpečnostní rada státu (dále jen „BRS“). BRS je stálým pracovním orgánem vlády pro otázky bezpečnosti a jak uvádí ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti ČR, BRS je tvořena členy vlády podle rozhodnutí vlády. [6] Jelikož

guvernér ČNB není členem vlády, nemůže být pochopitelně ani členem BRS. Až do nedávné minulosti se však guvernér ČNB zúčastňoval společně s předsedou Správy státních hmotných rezerv a vedoucím Úřadu vlády ČR všech jednání BRS, a to v souladu s tehdy platným Statutem BRS. Usnesením vlády ze dne 13. prosince 2017 č. 879, ke složení BRS (viz příloha 2), došlo nejen ke stanovení členů BRS, ale také ke změně Statutu BRS zejména v tom, že jednání se kromě členů BRS pravidelně zúčastňuje pouze vedoucí Úřadu vlády ČR. Nadále však platí, že může být guvernér ČNB přizván na konkrétní jednání BRS, resp. k projednání bodu programu, který se bude týkat působnosti ČNB. V rámci plnění svých působností byla ČNB předkladatelem řady materiálů projednávaných na schůzích BRS. Za všechny je možné zmínit zejména materiál „Stabilita měny a finančních institucí – Audit národní bezpečnosti“, následně projednaný a schválený vládou (viz příloha 3), který je blíže popsán v kapitole 2. 3. 7 této práce.

Neméně důležitá je činnost zástupců ČNB ve dvou stálých pracovních výborech BRS, konkrétně ve Výboru pro civilní nouzové plánování a ve Výboru pro obranné plánování. V těchto dvou výborech působí zástupci ČNB především za účelem výměny informací z oblasti krizového řízení a bezpečnosti. Zároveň se samozřejmě podílejí na přípravě materiálů, které se dotýkají působnosti ČNB. Příležitostně ČNB poskytuje součinnost při přípravě materiálů také do dalších výborů BRS – např. každoročně přispívá informacemi z oblasti padělání měny za uplynulý rok do „Zprávy o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území ČR“, kterou projednává Výbor pro vnitřní bezpečnost.

ČNB je od roku 2017 zastoupena v odborné pracovní skupině BRS pro hybridní hrozby, v rámci které probíhá mezirezortní výměna informací týkajících se hybridních hrozeb a případně také koordinace jejich řešení. Jednání této skupiny probíhají alespoň ve stupni utajení „vyhrazené“ podle zákona č. 412/2005 Sb. [31]

Zástupce ČNB není členem Ústředního krizového štábu (dále jen „ÚKŠ“), ani se standardně neúčastní jeho zasedání. V souladu s článkem 7 Statutu ÚKŠ však mohou být zástupci ČNB přizváni na zasedání, jestliže o tom rozhodne předseda ÚKŠ [24]. Tato situace nastala například po teroristických útocích v USA v roce 2001.

2.3.5 Dokumentace ČNB v oblasti krizového řízení

1. Krizový plán ČNB

ČNB zpracovává svůj krizový plán na základě § 13 odst. 2 krizového zákona [3]. Krizový plán je souhrnný dokument, jehož cílem je připravit ČNB na mimořádné události a krizové situace, které mohou narušit nebo poškodit integritu ČNB nebo destabilizovat výkon jejích rozhodujících činností v oblasti finančního trhu a měny ČR. Smyslem krizového plánu ČNB je poskytnout přehled zásad reakce ČNB na mimořádnou událost nebo krizovou situaci na základě působnosti, odpovědnosti a úkolů ČNB, které jsou jí stanoveny zákonem. Krizový plán ČNB popisuje organizaci krizového řízení v ČNB včetně základních principů řízení a komunikace, obsahuje zásady pro zaměstnance z hlediska minimalizace dopadu mimořádných událostí a krizových situací na chráněné zájmy a vymezuje činnosti ČNB v oblasti ochrany kritické infrastruktury. Krizový plán je aktivován v případě, kdy nastalý incident nejde vyřešit běžnými postupy a hrozí narušení chráněných zájmů.

Na krizový plán ČNB navazuje rozsáhlá prováděcí dokumentace, která obsahuje konkrétní postupy řešení jednotlivých mimořádných událostí nebo krizových situací – jedná se především o operační plány jednotlivých organizačních útvarů ČNB, směrnice, případně havarijní plány.

Základní strategií ČNB pro řešení mimořádných událostí a krizových situací je udržení kontinuity kritických činností ČNB a podle možností vzhledem ke konkrétní situaci také ostatních činností, které ČNB vykonává. Za kritickou je považována taková činnost, jejíž narušení nad stanovenou dobu by ohrozilo plnění nezbytných funkcí ČNB a vyvolalo negativní dopad na finanční trh, národní hospodářství nebo způsobilo škodu velkého rozsahu. Spadají sem rovněž veškeré podpůrné činnosti, které jsou nezbytné pro funkci kritických činností samotných. Seznam kritických činností ČNB je pravidelně aktualizován a schvaluje jej bankovní rada ČNB.

Krizový plán ČNB je mimo jiné základním dokumentem pro činnost krizového štábu ČNB. Ten je nejvyšším orgánem ve struktuře krizového řízení ČNB. Koordinuje a řídí činnosti jednotlivých krizových týmů a krizových štábů jednotlivých organizačních útvarů ČNB. V rámci svého krizového plánu ustanovuje ČNB také krizový štáb finančního trhu, který slouží jako koordinační orgán v případě mimořádných událostí nebo krizových situací s přesahem na jednotlivé subjekty kritické infrastruktury v odvětví finanční trh a měna. Krizový štáb finančního trhu je složen ze zástupců subjektů kritické infrastruktury, jejichž prvky jsou určeny aktuálně vyhlášeným opatřením obecné povahy podle § 13 odst. 4 písm. c) krizového zákona [3]. Úkolem krizového štábu finančního trhu je zajistit vzájemnou informovanost a koordinaci výkonných složek jednotlivých subjektů.

Krizový plán ČNB také stanovuje systém záložních pracovišť ČNB a způsob jejich využití v případě potřeby. Pomocí těchto záložních pracovišť zajišťuje ČNB výkon kritických činností i v případě, kdy není možné tuto činnost zajistit z původní lokality – např. některé z poboček ČNB. Hlavním pilířem tohoto systému je záložní středisko ČNB, které disponuje zrcadlovou zálohou informačních technologií a prostředků nezbytných pro zajištění

předem stanovených kritických činností ČNB. Funkčnost tohoto záložního střediska je v průběhu roku několikrát prověřována simulačními cvičeními.

Při zpracování krizového plánu vycházela ČNB z *Metodiky zpracování krizových plánů podle § 15 až 16 nařízení vlády č. 462/2000 Sb., k provedení § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů* [34], kterou vypracovalo a vydalo MV-GŘ HZS ČR. Tato metodika stanovuje základní náležitosti krizových plánů ministerstev, jiných ústředních správních úřadů, ČNB a jiných státních orgánů, zpracovávaných na základě krizového zákona.

Samostatnou součástí krizového plánu ČNB je plán nezbytných dodávek. Ačkoliv zákon o HOPKS výslovně neuvádí ČNB mezi zpracovateli plánu nezbytných dodávek, zpracovává ČNB tento plán analogicky s ústředními správními úřady. Tento plán obsahuje přehled nezbytných dodávek a jejich dodavatelů.

2. Opatření obecné povahy, kterým se určují prvky kritické infrastruktury v odvětví finanční trh a měna

Podle § 13 odst. 4 písm. c) krizového zákona určuje ČNB prvky kritické infrastruktury jejich vyhlášením formou opatření obecné povahy podle správního řádu [35]. Uvedené opatření je zvláštním typem úkonu správního orgánu vůči neurčitému počtu dotčených osob. Toto opatření je vzhledem ke značnému počtu určených prvků kritické infrastruktury rozděleno na opatření samotné a přílohu k němu. Příloha k opatření je pak výčtem prvků kritické infrastruktury.

Vzhledem k tomu, že opatření je ze své podstaty zveřejňováno a zveřejnění identifikačních údajů jednotlivých prvků kritické infrastruktury (název a adresa prvku) by bylo s ohledem na základní cíl právní úpravy

kontraproduktivní, jsou prvky kritické infrastruktury určeny pouze pomocí číselného označení. Označení prvků je tedy pro veřejnost neadresné (viz příloha 4), avšak v ČNB, u provozovatele prvku kritické infrastruktury a na MV-GŘ HZS ČR je toto číselné označení spojené s konkrétními identifikačními údaji.

Opatření obecné povahy vydávané ČNB je schvalováno bankovní radou ČNB, přičemž při vydání podepisuje opatření viceguvernér, který ČNB zastupuje ve Výboru pro civilní nouzové plánování BRS.

3. Typový plán pro krizovou situaci „narušení finančního a devizového hospodářství státu velkého rozsahu“

V prosinci 2016 schválila vláda Metodický pokyn ke zpracování typových plánů (viz příloha 5). Stejným usnesením vlády bylo dotčeným ministrům a vedoucím ústředních správních úřadů uloženo zpracovat nové typové plány pro řešení krizových situací v návaznosti na identifikované hrozby s nepřijatelnou úrovní rizika (viz tabulka 1). ČNB se spolupodílela na zpracování typového plánu pro krizovou situaci (hrozbu) nazvanou „narušení finančního a devizového hospodářství státu velkého rozsahu“, jejímž gestorem je MF ČR. Počátkem roku 2017 se na MV-GŘ HZS ČR uskutečnilo setkání zástupců ministerstev, jiných ústředních správních úřadů a ČNB za účelem seznámení účastníků s novou metodikou.

V rámci bilaterálních jednání zástupců ČNB a MF ČR byla dojednána forma aktualizace dříve zpracovaného typového plánu, včetně harmonogramu. ČNB zpracovávala z pozice gestora pět z celkových osmi segmentů typového plánu. Vzhledem ke specifické úloze ČNB byly některé segmenty zpracovány výrazně nad rámec požadovaný metodickým pokynem.

Finalizovaný typový plán byl v prosinci 2017 schválen a podepsán ministryní financí a následně také guvernérem ČNB.

2.3.6 Dokumentace v oblasti obranného plánování

1. Dílčí plán obrany ČNB

Dílčí plán obrany ČNB je plánovací dokument, který specifikuje činnost ČNB při zajišťování obrany ČR, v závislosti na oblasti působnosti a na úkolech ČNB stanovených v Plánu obrany ČR a v zákoně č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR [14]. Tento plán je samostatnou částí krizového plánu ČNB.

Dílčí plán obrany ČNB se skládá z pěti částí, a to plánu činností při zajišťování obrany státu, přehledu sil a prostředků, které jsou uvolňovány nebo vyžadovány k doplnění za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu. Dílčí plán obrany ČNB dále obsahuje základní způsob finančního zabezpečení jednotlivých opatření k zajištění obrany státu, katalog opatření pro Národní systém reakce na krize (dále jen „NSRK“) a přílohovou část. Katalog opatření pro NSRK se skládá z katalogových listů, kterými jsou rozpracována jednotlivá opatření. Katalogové listy jsou přílohou Dílčího plánu obrany ČNB. Vzhledem k tomu, že stávající Plán obrany ČR byl schválen v roce 2011 a na něj navazující dílčí plány obrany (včetně Dílčího plánu obrany ČNB) byly zpracovány v roce 2012, je na těchto plánech patrné, že již vyžadují aktualizaci.

2. Dokumentace k objektům obranné infrastruktury

V souladu se *Směrnici pro vyhodnocování, výběr a ochranu objektů obranné infrastruktury a stanovení rozsahu zpracovávané dokumentace* [30], je ČNB jedním z navrhovatelů objektů obranné infrastruktury. Těmito objekty jsou tzv. nevojenské objekty důležité pro obranu státu (dále jen „NODOS“)

a objekty, které za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu mohou být napadeny (dále jen „OMN“).

ČNB ve své gesční oblasti nenavrhuje OMN, jelikož tyto objekty jsou kategorizovány jako objekty sloužící k zabezpečení regionální úrovně (kraje), místní úrovně (ORP či obce) či k zabezpečování úkolů ozbrojených sil ČR. ČNB, jakožto orgán veřejné moci s celostátní působností, tak ve své gesci navrhuje pouze NODOS. Konkrétně se pak jedná o objekty kategorií „Pozemky, stavby a další objekty strategického významu, které určí vláda“ nebo „Pozemky a stavby, které za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu mohou mít strategický význam a které určí vláda“ [30]. K jednotlivým NODOS je zpracována detailní dokumentace pro případ střežení konkrétního NODOS. Součástí této dokumentace je také návrh smlouvy o střežení NODOS mezi ČNB a Ministerstvem obrany ČR (zastoupeným příslušným krajským vojenským velitelstvím). Seznam NODOS a dokumentace k nim je pravidelně aktualizován.

2.3.7 Ostatní dokumentace

1. Dohoda o spolupráci v oblasti zajištění finanční stability, řešení a krizového řízení

Dohoda o spolupráci v oblasti zajištění finanční stability, řešení a krizového řízení byla uzavřena mezi MF ČR a ČNB v roce 2016. Nahradila tak do té doby platnou Dohodu o spolupráci v oblasti finanční stability a řešení krize finančního trhu z roku 2007. Původní dohoda byla nevyhovující z důvodu přijetí zákona č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, účinného od 1. ledna 2016 [28]. Tento zákon totiž výrazným způsobem pozměnil tržní a regulatorní podmínky v oblasti finančního trhu. Nová dohoda napomáhá efektivní institucionální spolupráci ČNB a MF ČR při řešení krizových situací a zachování finanční stability.

V rámci užší spolupráce byla vytvořena „Mezirezortní koordinační skupina ČNB-MF“. Obdobná mezirezortní skupina vytvořená podle předchozí dohody se naposledy sešla v rámci simulačního cvičení Kappa Bank v roce 2012. Na základě této dohody je zároveň možné spolupracovat při pořádání simulačních cvičení.

Dohoda mimo jiné upravuje postup v případě tzv. „kombinované krizové situace“, tedy situace, kdy je prováděna činnost podle zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu a krizového zákona současně.

2. Stabilita měny a finančních institucí – Audit národní bezpečnosti

V návaznosti na usnesení BRS č. 2 ze dne 18. ledna 2016 (viz příloha 6) byl ČNB zpracován materiál „Stabilita měny a finančních institucí – Audit národní bezpečnosti“, který byl zpracován jako samostatná kapitola Auditů národní bezpečnosti [36] na základě dohody mezi ČNB a Ministerstvem vnitra. Materiál byl stejně jako samotný Audit národní bezpečnosti zpracován za účelem ověření schopnosti identifikovat konkrétní bezpečnostní hrozby a přijmou vůči nim preventivní opatření či reagovat na již nastalou krizi.

Materiál členěn na část identifikující možné hrozby pro ČR v oblasti finančního a měnového systému, část popisující odpovědné instituce a základní nástroje k eliminaci hrozeb, SWOT analýzu stávajícího prostředí, ochranu kritické infrastruktury v odvětví finanční trh a měna a doporučená opatření ke zlepšení současného stavu.

Ke zpracování materiálu byla vytvořena speciální pracovní skupiny tvořená zástupci ČNB, MF ČR, Úřadu vlády ČR, Kanceláře prezidenta republiky, Bezpečnostní informační služby, Úřadu pro zahraniční styky a informace a Policie ČR.

Tento materiál v mnoha ohledech identifikuje možné hrozby, které jsou již detailně popsány v jiných dokumentech, např. v typovém plánu pro krizovou situaci „narušení finančního a devizového hospodářství státu velkého rozsahu“. Zároveň však identifikuje a popisuje nové hrozby, které dosud nebyly upraveny v žádném obdobném dokumentu – např. dluhovou krizi státu.

3. Dohody o spolupráci

Nad rámec standardní spolupráce plynoucí z členství ČR v EU spolupracuje ČNB s mnoha orgány státní správy, a to jak v ČR, tak v zahraničí. V případě zahraniční spolupráce se jedná především o bilaterální dohody v oblasti dohledu nad subjekty finančního trhu, které působí v několika státech najednou. Zároveň tyto bilaterální dohody poskytují záruku zachování důvěrnosti informací v případě spolupráce s orgány mimo území EU. Seznam bilaterálních, multilaterálních a skupinových dohod o spolupráci je uveden na internetových stránkách ČNB [37]. Velice specifickou je pak Dohoda o spolupráci s Policií ČR, uzavřená dne 12. 12. 2008. Tato dohoda zakotvuje princip úzké spolupráce mezi ČNB a Policií ČR při výkonu vybraných zákonných činností ČNB, přičemž tato spolupráce zahrnuje také podporu při zajišťování kritických činností ČNB podle jejího krizového plánu.

2.4 Posouzení získaných poznatků s cílem práce

V souladu se zadáním diplomové práce bylo v předcházející kapitole popsáno právní zakotvení ČNB v systému krizového řízení ČR, včetně stručného popisu historického vývoje postavení ČNB v této oblasti. Jak je z textu kapitoly patrné, krizovému řízení je v ČNB věnována velká pozornost. Stabilní finanční a měnový systém je bezesporu nezbytný pro fungování státní správy a celé společnosti,

a to nejen v době mimo krizový stav, ale především za mimořádných událostí nebo krizových situací.

ČNB má oproti ministerstvům a jiným ústředním správním úřadům specifickou roli, jelikož krizovou situaci v oblasti finančního trhu, měny či devizového hospodářství dosud naštěstí nebylo nutné nikdy řešit. Oproti krizovým situacím v jiných odvětvích, kdy je jasně patrný přechod mezi běžným stavem a krizovou situací (např. při povodních), neexistuje v oblasti finančního systému jasná hranice krizové situace. To je jedním z hlavních důvodů, proč je krizovému řízení v ČNB včetně souvisejících činností (např. výkonu dohledu a regulace) věnována zvýšená pozornost a materiály zpracováváné v ČNB v rámci krizového plánování svým obsahem a detailem zpracování výrazně přesahují zákonem požadovanou úroveň.

V rámci teoretické části této diplomové práce byl stručně představen systém krizového řízení ČR a rešeršní formou byla shrnuta právní úprava působnosti ČNB. Byly tak naplněny cíle, které byly pro teoretickou část této práce stanoveny.

3 CÍL PRÁCE A HYPOTÉZY

3.1 Cíl práce

Základním cílem této diplomové práce je objektivně popsat a zhodnotit stávající postavení ČNB v systému krizového řízení ČR. Především pak provést detailní analýzu jednotlivých oblastí krizového řízení, do nichž ČNB vstupuje a navrhnout případná zlepšení těch oblastí, ve kterých budou v rámci provedené analýzy zjištěny nedostatky. Jednotlivé dílčí návrhy se pak musí řídit dle metody SMART, tedy být konkrétní, smysluplné, dosažitelné, realistické a časově orientované. Konkrétním cílem této práce je tedy navrhnout novelizace konkrétních právních předpisů, které by přispěly ke zkvalitnění a zpřesnění stávajícího postavení ČNB v systému krizového řízení.

V rámci zadání diplomové práce je pro praktickou část určena SWOT analýza včetně komparace se zahraničními centrálními bankami. Vzhledem ke zkoumané problematice, využitým datům a metodám použitým k jejich získání, je praktická část řešena jako kvalitativní výzkum.

Vzhledem k postavení a roli ČNB je samozřejmě nutné vycházet především z platné a účinné legislativy, avšak značná část krizového řízení je v ČR řešena také podzákonnou úpravou ve formě metodických pokynů či směrnic. Pro dosažení stanoveného cíle je tedy nutné vycházet nejen ze základní znalosti problematiky krizového řízení, ale mít také hlubší vhled do fungování centrální banky v rámci celého spektra dalších odvětví.

3.2 Hypotézy

Hypotéza č. 1: Stávající právní úprava postavení ČNB v systému krizového řízení je z pohledu dosud nastalých krizových situací dostačující a plně respektuje její nezávislost.

Hypotéza č. 2: Úprava problematiky krizového řízení, která spadá primárně do gesce ČNB, je v krizové legislativě nedostačující a nesystematická.

Hypotéza č. 3: Stanovená kritéria pro určení prvků kritické infrastruktury v odvětví finanční trh a měna a samotný postup jejich určování již plně neodpovídají potřebám krizového řízení a je nutné provést jejich aktualizaci.

4 METODIKA

Při zpracování této diplomové práce byly za účelem objektivního dosažení stanovených cílů využity poznatky získané dlouhodobým studiem odborné literatury a legislativy týkající se problematiky krizového řízení finančních institucí v ČR i v zahraničí. Na tyto poznatky pak byly aplikovány základní vědecké metody a to analýza, syntéza, indukce, dedukce a komparace.

4.1 Popis postupu zpracování diplomové práce

Sběr podkladů pro diplomovou práci probíhal dlouhodobě od jejího zadání v srpnu 2017. Z důvodu profesního zaměření však byla část podkladů shromážděna a do určité hloubky studována již před tímto datem. Po dokončení sběru veškerých podkladových materiálů byla provedena jejich analýza. V teoretické části byla použita dostupná odborná literatura, právní předpisy, podzákonné předpisy a metodické pokyny, směrnice a interní dokumenty ČNB.

V praktické části byly v rámci SWOT analýzy využity poznatky získané analýzou podkladů. V případě zahraničních legislativních předpisů upravujících krizové řízení byla rovněž provedena komparace s právní úpravou krizového řízení v ČR.

4.2 Použité metody

Analýza

Analýza představuje logický postup, při kterém je celek rozčleněn na základní součásti a vztahy mezi těmito částmi. V praktické části této diplomové práce byla využita SWOT analýza, která je jednou z nejrozšířenějších metod strukturace problému. Jde o typickou metodu, která umožňuje efektivně strukturovat a vymezit poznávaná data. SWOT je zkratkou pro vnitřní silné stránky (**Strengths**), vnitřní slabé stránky (**Weaknesses**), vnější příležitosti (**Opportunities**) a vnější

hrozby (Threats). Smyslem této analýzy je efektivní zhodnocení stávajícího stavu a následné stanovení vhodného budoucího směřování.

Syntéza

Je opakem analýzy, kdy jsou analýzou zjištěné části a vztahy mezi nimi opět spojovány a sjednocovány do určitého celku. V této diplomové práci byla syntéza využita pro získání ucelených dat z provedené SWOT analýzy.

Indukce

Indukce je postupem, kdy jsou jednotlivá data zobecňována. Postupuje se tedy od konkrétních dat k obecnějším a abstraktnějším závěrům. Tato metoda byla v diplomové práci využita jak v teoretické části, tak v rámci komparace v praktické části [38].

Dedukce

Je opakem indukce. Dochází při ní tedy k získávání konkrétnějších závěrů z obecných částí. Jedná se o aplikaci a ověření jednotlivých získaných závěrů v praxi. V rámci diplomové práce byla metoda dedukce využita pro zpracování závěrů této práce [38].

Komparace

Tato metoda slouží ke srovnání jednotlivých částí, které společně utváří určitý soubor či celek. Vzhledem k tomu, že rovněž pracuje s částmi určitého celku, bývá někdy nazývána srovnávací analýzou. Význam komparace spočívá nejen v lepším pochopení jednotlivých částí celku, ale především v možnosti využít získané poznatky ke zkvalitnění slabších částí systému.

V této diplomové práci byla komparace využita k porovnání právní úpravy vybraných evropských centrálních bank v systému krizového řízení příslušného státu s úpravou ČNB. Pro potřeby této práce byly na komparaci zvoleny centrální

banky Slovenska, Francie a Velké Británie. Odůvodnění výběru těchto států je následující.

Slovensko má s ČR samozřejmě velice podobnou historii, a to nejen z doby společného státu, ale oba tyto státy vstupovaly ve stejné době do EU (v roce 2004) a poměrně nedlouho po ČR vstupovalo Slovensko také do NATO (ČR v roce 1999, Slovensko v roce 2004). Slovensko oproti ČR poměrně brzy vstoupilo do měnové unie, čímž se značně změnila role slovenské centrální banky.

Francie i Velká Británie představují jedny z největších ekonomik světa (obě země jsou součástí tzv. Group of seven neboli „G7“) a jejich centrální banky tak hrají velice významnou roli, která ovlivňuje nejen tyto státy, ale celá mezinárodní společenství či dokonce celosvětovou ekonomiku. Centrální banky obou těchto států patří mezi nejstarší centrální banky na světě (Bank of England byla založena 1694, Banque de France pak v roce 1800). Oba tyto státy si také za dobu existence svých centrálních bank prošly velkým množstvím krizových situací, včetně ekonomických. Francie je narozdíl od Velké Británie součástí měnové unie, a byla dokonce mezi prvními státy, které euro přijaly jak svou měnu. Porovnání ČNB s centrálními bankami těchto států je vhodné také vzhledem k rozdílným právním prostředím obou států, které však spojuje obecná úprava v rámci EU.

5 VÝSLEDKY

5.1 Komparace postavení vybraných evropských centrálních bank v systému krizového řízení příslušného státu s úpravou v ČR

V rámci komparace právní úpravy není samozřejmě jednoduché posuzovat postavení ČNB a jiných centrálních bank, jelikož právní řády jednotlivých států se poměrně výrazným způsobem odlišují. Jelikož však posuzujeme centrální banky evropských demokratických států, které mají relativně podobné složení řídicích orgánů státní správy (v podobě ministerstev, regionálních správních úřadů atd.), je možné postavení centrálních bank v těchto státech vzájemně porovnávat a případně využívat poznatky získané touto komparací k navrhování zlepšení. Díky společné zastřešující evropské úpravě [26] je navíc zajištěno, že alespoň základní právní rámec je ve všech posuzovaných zemích totožný.

5.1.1 Slovenská republika

Celková podoba právního řádu a uspořádání státní správy je na Slovensku velmi podobná situaci v ČR. Je to samozřejmě dáno stejným historickým vývojem, obdobnou historickou zkušeností a celkovou politickou situací. Stejně jako v ČR upravuje krizové řízení celá řada zákonů a podzákonných právních předpisů. Základem je samozřejmě Ústava Slovenské republiky, tedy ústavní zákon č. 460/1992 Zb. [39] Národní bance Slovenska (dále jen „NBS“) je věnován článek 56, který stanovuje nezávislost centrální banky, určuje za nejvyšší řídicí orgán Bankovní radu NBS, a dále obecně stanovuje, že bližší podrobnosti ustanoví zákon. Již v rámci ústavní úpravy tak můžeme spatřovat určité rozdíly v úpravě postavení centrální banky ČR a SR. Zatímco Ústava ČR v obecné rovině stanovuje cíle činnosti ČNB, nestanovuje výslovně její nezávislost, v případě Ústavy SR a NBS je tomu přesně naopak.

Ústředním předpisem v oblasti krizového řízení Slovenské republiky (dále jen „SR“) je ústavní zákon č. 227/2002 Zb., o bezpečnosti státu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu, ve znění pozdějších předpisů [40]. Tento ústavní zákon obecným způsobem definuje, které ústavní orgány jsou odpovědné za vyhlášení jednotlivých vojenských stavů, jejich pravomoci a povinnosti během těchto krizových stavů, a v neposlední řadě je tímto ústavním zákonem zřízena Bezpečnostní rada SR, bezpečnostní rady krajů a bezpečnostní rady okresů. Stejně jako v ČR, ani ve slovenském ústavním zákoně o bezpečnosti (resp. bezpečnosti státu), není činnost centrální banky jakkoliv upravena.

Podobně jako v ČR je na Slovensku upravena také další legislativa týkající se krizového řízení. Obdobou českého krizového zákona je v rámci SR zákon č. 387/2002 Zb., o riadení štátu v krízových situáciách mimo času vojny a vojnového stavu, ve znění pozdějších předpisů [41]. V tomto zákoně jsou upraveny především orgány krizového řízení SR, jejich práva, povinnosti a způsob finančního zabezpečení při řešení krizových situací. Oproti zákonu č. 240/2000 Sb., který popisuje úkoly a povinnosti ČNB poměrně detailně, se tento slovenský zákon věnuje NBS jen okrajově. V § 7 pouze uvádí, že NBS při přípravě na krizové situace a při jejich řešení plní úlohu jako ministerstva v rozsahu své působnosti [41]. Podle tohoto zákona navíc NBS vyčleňuje ve svém rozpočtu na příslušný rok objem finančních prostředků na zabezpečení přípravy na krizové situace [42].

Dalším důležitým zákonem v oblasti krizového řízení SR je zákon č. 179/2011 Zb., o hospodárskej mobilizácii a o zmene a doplnení zákona č. 387/2002 Z. z., o riadení štátu v krízových situáciách mimo času vojny a vojnového stavu, ve znění pozdějších předpisů [43]. Tento právní předpis upravuje působnost orgánů krizového řízení v oblasti hospodářské mobilizace při přípravě a řešení krizových situací. V obecné rovině se tedy jedná o podobný zákon jako je zákon č. 241/2000 Sb. V případě tohoto zákona je právní úprava centrální banky výrazně širší, než je tomu v případě českého zákona o HOPKS. NBS jsou v rámci zákona svěřeny

pravomoci k výkonu opatření v oblasti ochrany devizového hospodářství a poskytování hotovostních bankovních služeb pro potřeby zabezpečení činnosti bezpečnostních sborů a ozbrojených sil. NBS podle zákona o hospodářské mobilizaci dále zpracovává plán hospodářské mobilizace a kontroluje výkon opatření hospodářské mobilizace ve své působnosti. V zákoně je rovněž stanovena úzká spolupráce NBS s Ministerstvem financí SR a Státní pokladnou.

Poměrně výrazné rozdíly je možné spatřit v úpravě kritické infrastruktury. Oproti ČR je oblast kritické infrastruktury upravena samostatným zákonem č. 45/2011 Zb., o kritickej infrastrukture, ve znění pozdějších předpisů [44]. Nejvýraznějším rozdílem je však určení sektorů kritické infrastruktury (v české legislativě odvětví). Slovenský zákon rozděluje kritickou infrastrukturu do osmi sektorů, konkrétně na dopravu, elektronické komunikace, energetiku, poštu, průmysl, informační a komunikační technologie, vodu a atmosféru a zdravotnictví. Sektory kritické infrastruktury jsou dále rozděleny na několik podsektorů, ale celkově v oblasti kritické infrastruktury SR zcela chybí oblast bankovníctví, pojišťovnictví či finančních trhů. NBS rovněž není součástí kritické infrastruktury SR. Toto je značně nestandardní, jelikož nejen ČR, ale také značná část evropských států považuje nejdůležitější finanční instituce, včetně svých centrálních bank, za kritickou infrastrukturu.

Další oblastí, která úzce souvisí s kritickou infrastrukturou, je kybernetická bezpečnost. Tato oblast se na Slovensku dočkala právní úpravy teprve nedávno, a to od 1. dubna 2018, kdy nabyl účinnosti zákon č. 69/2018 Zb., o kybernetickej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov [45]. Stejně jako v ČR se i na Slovensku tento zákon věnuje systémům, které pomáhají zajistit základní služby prvků kritické infrastruktury. Jelikož však např. NBS ani jiné finanční instituce nejsou prvkem kritické infrastruktury, jsou v příloze č. 1 slovenského zákona o kybernetické bezpečnosti uvedeny další sektory, na jejichž informační systémy a sítě se zákon č. 69/2018 Zb. také vztahuje. Zde je na prvním místě uveden

sektor bankovníctví a dále jako šestá uvedena infrastruktura finančních trhů, přičemž gestorem za obě oblasti je Ministerstvo financí SR [45]. Slovenský zákon o kybernetické bezpečnosti se však nevztahuje na zabezpečení sítí a informačních systémů v oblasti bankovníctví a financí, které jsou dle standardů ECB či NBS zabezpečeny na úrovni stejné či vyšší, než je požadováno zákonem. U těchto systémů rovněž nejsou ohlašovány bezpečnostní kybernetické incidenty. V porovnání se slovenskou úpravou nemá ČNB žádný zvláštní status a její systémy, které naplnily kritéria kritické informační infrastruktury či významného informačního systému dle zákona č. 181/2014 Sb., jsou striktně tomuto zákonu podřízeny.

Pravděpodobně nejmenší rozdíly nalezneme v úpravě řešení krizových situací na finančním trhu. Slovenský zákon č. 371/2014 Zb., o riešení krízových situácií na finančnom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov [46] je v mnoha ohledech totožný se zákonem č. 374/2015 Sb. Je to samozřejmě dáno tím, že oba zákony velmi podobným až identickým způsobem zapracovávají Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU [47]. Jednou z mála oblastí, ve kterých se český a slovenský zákon rozcházejí, je ustanovení rezolučního orgánu příslušného k řešení krize. Zatímco v ČR náleží ze zákona tato úloha pouze ČNB, na Slovensku byla zřízena speciální desetičlenná rada, kterou tvoří čtyři zaměstnanci NBS, čtyři zaměstnanci Ministerstva financí SR, ředitel Agentury pro řízení dluhu a likvidity a ředitel Státní pokladny [46]. Postavení ČNB je v případě řešení krize na finančním trhu upraveno lépe než postavení NBS, jelikož ČNB může reagovat flexibilněji a rychleji z důvodu svého výlučného postavení.

Postavení NBS v rámci orgánů bezpečnostního systému SR je upraveno především v zákoně č. 110/2004 Zb., o fungování Bezpečnostnej rady SR v čase mieru [48]. Stejně jako ČNB není ani NBS zastoupena v Bezpečnostní radě státu, avšak již v samotném zákoně o Bezpečnostní radě SR je jasně stanoveno, že zástupce NBS je členem hned čtyř ze šesti výborů Bezpečnostní rady SR,

konkrétně Výboru pro zahraniční politiku, Výboru pro obranné plánování, Výboru pro nouzové plánování a Výboru pro kybernetickou bezpečnost [48]. Zde má NBS jednoznačně výhodnější postavení, neboť má účastí ve více výborech Bezpečnostní rady SR možnost lepší výměny informací a bližší spolupráce s ostatními ústředními orgány státu, než je tomu v případě ČNB. Zároveň je značnou výhodou již samotné zakotvení účasti NBS v zákoně, což garantuje určitou stálost složení jednotlivých výborů a je vysoce nepravděpodobné, že by NBS přišla o možnost své účasti, aniž by to s ní bylo předem řádně projednáno.

5.1.2 Francouzská republika

Historie centrální banky Francie sahá až do roku 1800, kdy byl přijat Základní statut Banque de France (Statuts primitifs de la Banque de France) [49]. Francouzská centrální banka vznikla v důsledku špatného ekonomického stavu a nestability, které ve Francii panovaly po období Velké francouzské revoluce (1789-1799). Francouzská právní úprava postavení centrální banky se výrazně odlišuje od úpravy ČNB v ČR.

Ve francouzské ústavě není postavení Banque de France (dále jen „BdF“) nijak upraveno. Nejvýznamnějším zákonem, který BdF upravuje je měnový a finanční zákoník (Code monétaire et financier) z roku 1999, jehož čtvrtá část je věnována právě BdF [50]. Zde je také zakotvena nezávislost centrální banky, její postavení v rámci Evropského systému centrálních bank, zákaz půjčování peněz státním orgánům a její postavení k výsostným územím Francie. Tento zákon rovněž upravuje základní organizační strukturu BdF, postavení zástupců BdF vůči prezidentu republiky a vůči parlamentu, tvorbu rozpočtu BdF a další oblasti. V mnoha ohledech je tedy měnový a finanční zákoník obdobou právní úpravy, kterou v ČR vůči centrální bance zajišťuje Ústava a samostatný zákon o ČNB.

Pravděpodobně největší rozdíl v základní právní úpravě je, že ačkoliv je BdF nezávislou institucí, její kapitál náleží státu [50]. Oproti tomu ČNB má jasně

stanoveno, že nakládá s vlastním majetkem včetně devizových rezerv a pouze tu část svého zisku, kterou by se rozhodla nevyužít k doplnění svého rezervního fondu či dalších fondů by odvedla do státního rozpočtu. Dalším markantním rozdílem je složení a způsob jmenování bankovní rady. Zatímco v ČR je každý člen sedmičlenné bankovní rady jmenován pouze prezidentem ČR, ve Francii je jedenáctičlenná bankovní rada jmenována hned několika různými orgány. Guvernér a dva viceguvernéři jsou jmenováni Radou ministrů (Conseil des ministres) a o jejich případném odvolání rozhoduje celá bankovní rada BdF [50]. Zbývající členové bankovní rady jsou jmenováni následujícím způsobem: dva členové jsou jmenováni předsedou Národního shromáždění, dva předsedou Senátu, dva jsou jmenováni Radou ministrů na návrh ministra financí, jeden člen bankovní rady BdF je volený zástupce zaměstnanců banky a posledním členem je místopředseda orgánu pro dohled nad obezřetností a pro řešení krize (Autorité de contrôle prudentiel et de résolution). I z výše uvedeného je zřejmé, že BdF je velice nezávislou institucí, jelikož složení jejího nejvyššího vedení není pouze v rukou jednoho orgánu, ale podílí se na něm kromě několika částí státní moci také samotní zaměstnanci BdF a zástupce dohledového orgánu.

Co se oblasti krizového řízení a kritické infrastruktury týče, Francie začala připravovat konkrétní právní úpravu této oblasti v reakci na teroristické útoky, k nimž došlo v roce 2001 v USA [51]. Z tohoto důvodu byla v roce 2006 přijata vyhláška č. 2006-212 týkající se bezpečnosti životně důležitých aktiv (Décret n°2006-212 relatif à la sécurité des activités d'importance vitale) [52]. Ta stanovuje nejen subjekty krizového řízení, resp. provozovatele a správce zařízení zásadního významu, ale také ustanovuje Národní komisi sektorů životně důležitých aktiv (Comité national des secteurs d'activités d'importance vitale) a mezirezortní komisi pro obranu a bezpečnost životně důležitých sektorů (commission interministérielle de défense et de sécurité des secteurs d'activités d'importance vitale). Obě výše uvedené komise slouží jako poradní orgány generálnímu tajemníkovi národní obrany, BdF však není členem ani jedné z komisí. V této oblasti má tedy ČNB lepší

postavení, jelikož je přímo zastoupena v relevantních výborech BRS a má tedy možnost lépe se podílet na krizovém řízení státu.

Na vyhlášku č. 2006-212 navazuje nařízení předsedy vlády z 2. června 2006, kterým se stanovuje seznam životně důležitých sektorů a rozdělení koordinujících ministerstev nad konkrétními sektory (Arrêté du 2 juin 2006 fixant la liste des secteurs d'activités d'importance vitale et désignant les ministres coordonnateurs desdits secteurs) [53]. V příloze tohoto nařízení je stanoveno 12 sektorů, přičemž jedním z nich jsou finance, které jsou v působnosti ministerstva financí [53]. V rámci této oblasti je pak BdF spoluzodpovědná za zachování ekonomického fungování státu, konkrétně pak za peněžní oběh, správu hotovosti, měnovou politiku, vypořádávání bankovních transakcí, správu účtů státní pokladny a operací na nich atd.

Byť žádný ze zmíněných právních předpisů nepracuje s termínem krizové řízení či kritická infrastruktura (jako ostatně ani další normy francouzského práva), jedná se o velice podobnou oblast úpravy jako v případě krizové legislativy v ČR. Zásadní rozdíl je pouze v rozdělení priorit. Francouzská definice životně důležitých sektorů totiž přesahuje z oblasti civilního krizového řízení do oblasti vojenské, jelikož jedním z kritérií pro určení takového sektoru je jeho nezbytnost pro obranné kapacity státu [52]. Z pohledu české právní úpravy se tak jedná o jakousi kombinaci krizového řízení a obranného plánování, resp. kritické infrastruktury a objektů důležitých pro obranu státu. I to je jedním z důvodů, proč není BdF svěřena gesce nad žádným ze sektorů, ale tyto sektory jsou svěřeny pouze jednotlivým ministerstvům. ČNB má tedy oproti BdF větší pravomoci, jelikož v oblasti krizového řízení je přímo gesčně odpovědná za odvětví finanční trh a měna.

Poněkud odlišně je řešena také oblast zvládání bankovních krizí. Tato oblast je ve Francii svěřena orgánu pro dohled nad obezřetností a pro řešení krize

(Autorité de contrôle prudentiel et de résolution), který vzniknul v roce 2010 [54] v reakci na finanční krizi, která započala v roce 2008. Orgánem pro řešení krize na finančním trhu tedy není sama centrální banka jako v ČR, ale tato instituce. Francouzský orgán pro řešení krize na finančním trhu je upraven v měnovém a finančním zákoníku [50]. Ačkoliv se jedná o nezávislou instituci, je silně propojena s BdF, není jí však podřízena.

5.1.3 Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Spojené království Velké Británie a Severního Irska se svým právním systémem a úpravou postavení centrální banky výrazným způsobem odlišuje nejen od ČR, ale také od většiny západního světa. Prvním zásadním rozdílem je, že Velká Británie jako jeden z mála moderních států nemá psanou ústavu, tedy takovou ústavu, která by upravovala postavení státních orgánů, jejich pravomoci atd., tak jak ji známe například v ČR. Velká Británie sice určité právní dokumenty považuje za tzv. nepsanou ústavu [55], avšak žádný z těchto dokumentů neupravuje postavení centrální banky, její úkoly či zařazení do systému státní správy.

Centrální banka Spojeného království, Bank of England (dále jen „BoE“), byla založena v roce 1694 a je tak druhou nejstarší stále fungující centrální bankou světa. Oproti ostatním centrálním bankám má však poměrně nestandardní historii díky tomu, že až do roku 1946 byla soukromou institucí. Až v tomto roce došlo k zestátnění této banky a byl také přijat první zákon o BoE [56]. BoE byla podle tohoto zákona podřízena Ministerstvu financí Jeho Veličenstva (Her Majesty's Treasury). Nezávislou se stala až v roce 1998, kdy byl vydán nový zákon o BoE [57]. Na základě tohoto zákona mohla nově BoE stanovovat měnovou politiku bez ohledu na přání politických stran a politiků.

V oblasti krizového řízení je Velká Británie opět velmi odlišná od většiny evropských států, jelikož nemá žádnou zastřešující legislativu pro krizové řízení. Část této problematiky upravuje legislativa civilní obrany (Civil Contingencies Act

z roku 2004 [58], dříve Civil Defence Act z roku 1948 [59]), avšak ta nepokrývá krizové řízení komplexně a upravuje především činnosti v případě vnějšího napadení, teroristických útoků, chemických havárií či epidemií. BoE tak v této legislativně není zahrnuta a nejsou jí přidělena žádná speciální oprávnění.

Částečně je oblast krizového řízení řešena v rámci dokumentů upravujících zvládání katastrof. Tato oblast byla dlouhou dobu upravena decentralizovaně pro jednotlivé části Spojeného království (v Anglii a Walesu v rámci dokumentu *Dealing with Disaster*, ve Skotsku v rámci dokumentu *Dealing with Disasters Together* a v Severním Irsku v dokumentu *A Guide to Emergency planning in Northern Ireland*) [60]. V jednotlivých dokumentech byly popsány naturogenní a antropogenní hrozby, včetně stanovení odpovědných vládních orgánů (Lead Government Departments) [61]. V žádném z uvedených dokumentů však nebyla definována oblast financí, měny či bankovníctví. V roce 2011 byly přijaty tři nové vládní dokumenty (*The role of the Lead Government Departments in planning for and managing crises - The Framework for action*, *The Lead Government Department and its role – Guidance and Best Practice* a *Departments Responsibilities for Planning, Response, and Recovery from Emergencies*) [62], které tuto problematiku ujednotily pro celé Spojené království. Byl vydán také nový seznam krizových situací a odpovědných vládních orgánů, kde již problematika narušení finančního systému figuruje. Cílem v této oblasti je zajistit poskytování základních finančních služeb v případě krizové situace. Odpovědnou institucí za tuto oblast je Ministerstvo financí Jejích Veličenstva [63]. BoE se na krizovém řízení Velké Británie podílí pouze jako jedna z partnerských organizací.

Oblast národní kritické infrastruktury ve Velké Británii rovněž nemá žádný zastřešující zákon. Sektory kritické infrastruktury jsou určeny na základě Národního hodnocení rizik (National Risk Assessment) a materiálu Sektorová bezpečnost a plány odolnosti (Sector Security and Resillience Plans) [64]. Orgánem, který gesčně dohlíží na problematiku kritické infrastruktury je Centrum pro

ochranu národní infrastruktury (Centre for the Protection of National Infrastructure). Tento orgán je podřazen přímo pod Úřadem vlády (Cabinet Office). V současné době je určeno 13 sektorů národní kritické infrastruktury, mezi nimiž je určen také sektor financí [65]. Odpovědnou institucí za tento sektor je Ministerstvo financí Jejeho Veličenstva. Jedním z určených prvků kritické infrastruktury je také samotná BoE, přestože není gestorem žádné oblasti, ale spolupodílí se na zvyšování odolnosti finančního sektoru kritické infrastruktury.

Zvláštní postavení zaujímá BoE v rámci řešení krizí na finančním trhu. Základní legislativu této oblasti přijala Velká Británie již v roce 2008, kdy byl přijat Banking (Special Provisions) Act [66], na který o rok později navázal nový Banking Act [67]. Dle uvedených právních předpisů je hlavním orgánem pro řešení krize BoE. Na řešení krizí finančního trhu se však významně podílí ještě další orgány, konkrétně Ministerstvo financí Jejeho Veličenstva, Prudential Regulation Authority, který je dohledovým orgánem bank, a dále Financial Conduct Authority, který je dohledovým orgánem investičních společností. V praxi tak orgán pro řešení krize musí spolupracovat s několika dohledovými orgány. V současné době je funkce dohledového orgánu bank vykonávána rovněž BoE, avšak výkon této funkce je organizačně oddělen od výkonu činností orgánu pro řešení krize. Za zmínku rovněž stojí, že v rámci britské legislativy má BoE v rámci řešení finančních krizí širší pravomoci, než například Jednotný výbor pro řešení krize, který je hlavním orgánem pro řešení krize v eurozóně. Mezi tyto pravomoci patří např. odpis dluhu (bail-in), převod části či celé společnosti jiné komerční společnosti (transfer) či převod do veřejného vlastnictví. Rozsah pravomocí ČNB v oblasti řešení krize na finančním trhu je srovnatelný s pravomocemi BoE v této oblasti.

BoE tedy v oblastech krizového řízení a kritické infrastruktury Velké Británie působí pouze v omezené míře, nanejvýše se spolupodílí na realizaci konkrétních opatření pro zvyšování odolnosti kritické infrastruktury finančního sektoru.

Gesčně BoE nenáleží v těchto oblastech žádné pravomoci a je tak v mnoha ohledech podřízena jiným státním orgánům. V případě ČNB je více dbáno na její nezávislost, což zároveň znamená, že v případě sektoru kritické infrastruktury jí je svěřeno odvětví finanční trh a měna. Výsadní postavení pak BoE zastává především v oblasti řešení krizí na finančním trhu, kde však oproti ČNB musí při řešení finančních krizí spolupracovat s několika dohledovými orgány.

5.2 SWOT analýza stávajícího postavení ČNB v systému krizového řízení ČR

V rámci zpracovávání SWOT analýzy byly jednotlivé položky řazeny dle relevance v příslušné kategorii.

5.2.1 Silné stránky

- vysoká míra nezávislosti ČNB na politických strukturách státu;
- na ČNB se nevztahují zákazy uložené krizovým opatřením vlády podle § 6 odst. 3 krizového zákona;
- samostatnost rozhodování a rozsáhlá oprávnění ČNB při provádění opatření dle zákona o HOPKS a zákona č. 374/2015 Sb.;
- dlouhodobá stálost subjektů kritické infrastruktury v odvětví finanční trh a měna umožňující dlouhodobou kvalitní spolupráci;
- efektivní spolupráce s MF ČR a dalšími příslušnými složkami státu při přípravě legislativy upravující pravomoci a postavení ČNB;
- široký systém pravomocí ČNB, díky nimž se dosud vždy podařilo vyřešit potenciální krizové situace v jejich zárodku, bez nutnosti vyhlásit krizový stav;
- kvalitní vnitřní organizační a materiální zabezpečení krizového řízení v rámci ČNB.

5.2.2 Slabé stránky

- neprovázanost krizového řízení dle krizového zákona a řešení krizí na finančním trhu dle zákona č. 374/2015 Sb.;
- prvky kritické infrastruktury v odvětví finanční trh a měna jsou určovány až po zjištění subjektů kritické infrastruktury;
- kritéria pro určování prvků kritické infrastruktury nejsou časově ohraničena, což vede k problémům v případě jejich krátkodobého naplnění;
- nepřenesení institutu nouzového stavu v devizovém hospodářství do krizového zákona při zrušení zákona č. 219/1995 Sb.;
- ČNB není účastníkem jednání BRS;
- nepochopení funkce ČNB v systému krizového řízení státu ze strany některých ÚSÚ a její opomíjení v této oblasti (např. v rámci tvorby Analýzy hrozeb pro ČR);
- chybějící empirická zkušenost v ČR se zvládáním krizí v oblasti finančního trhu a měny.

5.2.3 Příležitosti

- doplnění nezávislosti ČNB do Ústavy ČR;
- úprava odvětvových kritérií kritické infrastruktury pro odvětví finanční trh a měna;
- změna Statutu BRS – rozšíření účastníků jednání BRS o zástupce ČNB;
- vzdělávání pracovníků v oblasti krizového řízení o roli a působnosti ČNB v systému krizového řízení státu;
- čerpání zkušeností z krizí na finančním trhu od států, u nichž existuje reálná zkušenost s takovými krizemi.

5.2.4 Hrozby

- kritéria pro určování prvků kritické infrastruktury mohou teoreticky naplnit i prvky mimo území ČR;
- případné vyloučení zástupců ČNB z výborů BRS, jichž je členem;
- nejednoznačné rozdělování pravomocí mezi ČNB a MF ČR v oblasti krizového řízení a řešení krize na finančním trhu, které bude mít za následek nejednotnost postupů;
- opakované zamítnutí legislativy navrhované ČNB, kvůli němuž nebude ČNB schopna řádně předcházet krizovým situacím ve své gesci;
- potenciální existence vysoce nepravděpodobných hrozeb v oblasti finančního trhu, které nejsou předvídatelné v důsledku chybějící empirické zkušenosti.

5.3 Shrnutí výsledků a návrh opatření

Jak je patrné z komparace i z provedené SWOT analýzy, nastavený systém krizového řízení ve vztahu k centrální bance je v ČR na velmi dobré úrovni. Není však zcela bezchybný.

V porovnání s ostatními státy není většinou možné všeobecně tvrdit jaký způsob zapojení centrální banky do systému krizového řízení je nejlepší. Většina právních předpisů jednotlivých států je výrazným způsobem ovlivněna historickou úlohou centrální banky daného státu. Zároveň velmi závisí na spolupráci centrální banky s dalšími orgány státní moci, především s ministerstvem financí. V rámci spolupráce a sdílení informací byla ČNB až do nedávné doby v lepším postavení než ostatní porovnávané banky, a to díky své pravidelné účasti na jednáních BRS. V současnosti je však zapojení ČNB stále dostačující a v porovnání s ostatními centrálními bankami je v rámci pracovních výborů na standardní úrovni. Případným zlepšením by mohlo být např. výslovné

uvedení nezávislosti ČNB v Ústavě ČR, aby byla nezávislost jasně patrná, jako je tomu v jiných státech.

V rámci systému krizového řízení samotného je postavení ČNB nadstandardní oproti porovnávaným centrálním bankám, a to především díky svěřené gesci za oblast finanční trh a měna. ČNB je tak výrazně nezávislejší a má větší pravomoci než centrální banky zmiňovaných států.

Největší podobnosti jednotlivých centrálních bank najdeme v případě úpravy řešení krizí na finančním trhu. Je to dáno především evropskou právní úpravou, která se vztahuje na všechny státy, které jsou v komparaci zahrnuty. Problematika řešení krize na finančním trhu je velice specifická, a proto se na jejím řešení většinou podílí centrální banky samostatně (jako je tomu v ČR či Velké Británii) nebo ve spolupráci s ministerstvy financí či dalšími institucemi (jako v případě SR a Francie).

Největší rozdíly se naopak nacházejí v úpravě kritické infrastruktury. Úprava této oblasti sice má společný základ, jelikož vychází z evropské směrnice pro určování evropských kritických infrastruktur [26], avšak v ní jsou stanovena pouze odvětví energetiky a dopravy. Jednotlivé státy si pak většinou jako svou kritickou infrastrukturu určují širší okruh odvětví, která však ne vždy zahrnují oblast finančních institucí, a pokud ano, není tato oblast nutně v gesci centrální banky. To výrazným způsobem ovlivňuje roli centrální banky v rámci systému krizového řízení.

Přestože je v ČR v rámci kritické infrastruktury odvětví finanční trh a měna samostatně upraveno a je gesčně podřazeno pod ČNB, není úprava tohoto odvětví zcela bezchybná. Jak je z provedené SWOT analýzy patrné, jsou kritéria pro určování prvků kritické infrastruktury nastavena tak, že je prvně nutné zjistit, které subjekty přesahují podíl z bilanční sumy bankovního sektoru či tržní podíl

dle předepsaného pojistného, a až poté je možné určit konkrétní prvky, provozované těmito subjekty. Stávající kritéria rovněž nezohledňují volatilitu trhu, kdy může nastat případ, že k naplnění kritérií dojde pouze krátkodobě – např. po dobu jednoho měsíce. V takovém případě by bylo nutné vydat nové opatření obecné povahy, upravit prvky kritické infrastruktury a o měsíc později prvky kritické infrastruktury určovat znovu. To však není účelné a v praxi ani reálně proveditelné.

Z tohoto důvodu by bylo vhodné nově definovat odvětvová kritéria kritické infrastruktury v odvětví finanční trh a měna. V první řadě by tato úprava měla u kritérií doplnit, že jsou určovány objekty nezbytné k zajištění výkonu činností ČNB či subjektů v bankovníctví nebo pojišťovnictví. Současné znění totiž v rámci kritérií pracuje s termíny „výkon činností“ a „poskytování služeb“ [18], které ze své podstaty nemohou být prvkem kritické infrastruktury. Rovněž by tím bylo zřejmé, že jsou jako prvky určovány objekty, které jsou nezbytné pro činnost významných finančních institucí, a ne například informační systémy, které jsou upraveny v rámci jiného odvětví.

Dále by pak mělo být upraveno, že prvky kritické infrastruktury jsou určovány až v případě, že odvětvová kritéria byla naplněna dlouhodobě. Například nepřetržitě v období posledních 12 kalendářních měsíců. Zároveň by tato úprava mohla jasně definovat, že se jedná o prvky nacházející se pouze na území ČR, jelikož některé finanční instituce mohou mít své pobočky také na území jiných států, kde však nemohou být určeny jako kritická infrastruktura ČR. Konkrétní znění nové úpravy by samozřejmě muselo být společně projednáno ČNB a MV-GŘ HZS ČR.

6 DISKUZE

Krizovému řízení ČNB není věnováno příliš velké množství literatury. Většinou je tato problematika shrnuta do stručné kapitoly, ve které jsou uvedeny zákonné povinnosti a pravomoci ČNB, rozšířené maximálně o několik vysvětlujících vět. Činnosti, které ČNB vykonává, jsou však naprosto nezbytné pro plynulý chod státu. Nejen, že ČNB dohlíží nad fungováním bankovního systému, ale zároveň vede účty státní pokladny a účty státní podkladně podřízené [68]. Případná krizová situace, která by měla dopad na fungování ČNB, by tak měla sekundárně dopad také na všechny organizační složky státu. ČNB však své činnosti vykonává zodpovědně a pravidelně prověřuje a zvyšuje odolnost svých procesů, díky čemuž taková situace naštěstí v historii ČR nikdy nenastala. To je možná jedním z hlavních důvodů, proč není postavení ČNB věnováno více prostoru v odborné literatuře.

Asi nejvíce se postavení ČNB v systému krizového řízení ČR věnuje komentované znění krizového zákona [69]. Zde jsou poměrně dopodrobna vysvětleny úkoly ČNB podle krizového zákona, s doplněním na navazující právní předpisy. Přesto je i v této literatuře možné najít přinejmenším zavádějící informace, kdy autoři například uvádí, že: *„doposud ČNB nenavrhl proky kritické infrastruktury, jejichž provozovatelem je organizační složka státu“* [69]. Organizační složky státu jsou definovány v zákoně č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů [70], a jedná se především o ministerstva a jiné správní úřady státu, soudy, státní zastupitelství atd. Již z podstaty věci tak žádná z organizačních složek státu nemůže naplnit kritéria stanovená v nařízení vlády č. 432/2010 Sb. [18] pro odvětví finanční trh a měna, vztahující se jednoznačně pouze na ČNB, která vzhledem ke své nezávislosti není organizační složkou státu, a na finanční instituce.

Žádná z dohledané literatury se však nevěnuje problematice řešení krize dle zákona č. 374/2015 Sb. [28] a provazbou na krizové řízení dle krizového zákona. [3] Problematika řešení krize na finančním trhu je přitom jednou z hlavních činností, které ČNB vykonává, což je možné vyvozovat z faktu, že tato činnost je zmíněna již v ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 6/1993 Sb., o ČNB [2]. Tato oblast je navíc s krizovým řízením podle krizového zákona poměrně úzce propojena, jelikož jedna z možných hrozeb pro ČR, identifikovaných dle materiálu Stabilita měny a finančních institucí – audit národní bezpečnosti, který vláda schválila v roce 2016 (viz příloha 3), byla také krize finančního systému. Vzhledem k tomu, že řešení krize na finančním trhu je po zachování funkčnosti ČNB pravděpodobně druhou nejdůležitější činností, je poměrně zvláštní, že je tato problematika v literatuře zcela oddělena od krizového řízení nebo je dokonce zcela opomíjena.

Postavení ČNB v systému krizového řízení rovněž není věnováno příliš prostoru ani v akademických pracích. Často nebývá uvedeno více, než citace z právních předpisů či jiných zdrojů, které se o ČNB zmiňují. To však nemusí být vždy vhodné, neboť i například Ministerstvo vnitra na svých stránkách uvádí ve výčtu pravomocí a odpovědností ČNB nepřesné či přinejmenším matoucí informace. Na webové stránce popisující orgány odpovědné za vnitřní bezpečnost ČR [71] je tak u ČNB kromě citací zákonných pravomocí a povinností uvedena rovněž informace, že ČNB „*při krizové situaci garantuje základní bankovní služby, např. vedení účtů určených subjektů, popř. nouzový výdej hotovosti či vedení subjektů napojených na státní rozpočet*“. Tato povinnost však není z pochopitelných důvodů v žádném zákoně zakotvena, jelikož krizová situace může nastat také z důvodu narušení ČNB, jakožto prvku (subjektu) kritické infrastruktury. Přesto tento text přebírají akademické práce jako např. diplomové práce [72] či dokonce odborné články [73].

Přesné informace týkající se činností ČNB v rámci krizového řízení je tak spíše než z literatury či akademických prací možné získat především vlastní analýzou

právních předpisů a zkoumáním jejich významu. Byť jsou aktuálně platné právní předpisy jednoznačně nejpřesnějším zdrojem informací, ze kterého je možné při zkoumání postavení ČNB v rámci krizového řízení vycházet, je i zde možné najít drobné nedostatky. V rámci regulačních opatření dle zákona o HOPKS, je vláda mimo jiné oprávněna za stavu ohrožení státu či válečného stavu na návrh guvernéra ČNB „omezit nebo zakázat nakládání s peněžními prostředky na účtech u osob oprávněných poskytovat platební služby“ [13]. Za stavu ohrožení státu a válečného stavu je však guvernér ČNB oprávněn samostatně omezit nebo zakázat výkon činností povolených ČNB [13], kam mimo jiné spadá poskytování platebních služeb. V případě nutné aplikace takového regulačního opatření by guvernér ČNB vydal své rozhodnutí samostatně, aniž by jej navrhoval vládě. Toto zdvojení v zákoně mělo až do relativně nedávné doby své opodstatnění, jelikož poskytovatelé platebních služeb malého rozsahu nepotřebovali pro svou činnost povolení ČNB. Přijetím zákona č. 370/2017 Sb., o platebním styku [74], který nabyl účinnosti 13. ledna 2018, však ČNB vede také povolovací řízení u poskytovatelů platebních služeb malého rozsahu. V zákoně o HOPKS můžeme v rámci úpravy pravomocí ČNB také stále nalézt odkaz na již zrušený zákon č. 219/2005 Sb., devizový zákon [13]. V případě obou výše uvedených nedostatků došlo pravděpodobně pouze k nezpracování nově přijaté legislativy, která má přesah do zákona HOPKS. Tyto nedostatky naštěstí nemají negativní dopad na provedení případných regulačních opatření, avšak není příliš překvapující, že se vyskytují právě v oblasti úpravy působnosti ČNB.

V zákoně o HOPKS se však vyskytuje ještě jedna chyba, která by v případě stavu ohrožení státu či válečného stavu mohla potenciálně negativně ovlivnit schopnost aplikovat regulační opatření, a to nejen v případě ČNB. Zákon totiž v rámci regulačních opatření pracuje vždy s frází „za stavu ohrožení státu a válečného stavu“ [13]. To by však (vzhledem k použití kumulativní spojky „a“) v praxi znamenalo nutnost vyhlášení obou stavů zároveň, aby bylo možné použít některé z uvedených opatření. Byť se může zdát, že jde o pouhou formalitu, není

nepředstavitelný scénář, kdy se osoba dotčená regulačním opatřením soudně dovolává neplatnosti tohoto opatření z důvodu nevyhlášení obou stavů zároveň. Zvláště, je-li takovou osobou například banka, které by v důsledku regulačního opatření měla být zakázán výkon činnosti, čímž by přišla o nemalý zisk. Například opatření uvedená v ústavním zákoně č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti ČR, tímto nedostatkem netrpí [9]. Je však zvláštní, že i samotný zákon o HOPKS využívá v určitých částech alternativního slovního spojení s využitím spojky „nebo“ [13].

Regulační opatření, která je podle zákona o HOPKS guvernér oprávněn využít, jsou svým potenciálním dopadem velmi rozsáhlá. Zvláště pokud uvážíme, že tato opatření nemusí schvalovat bankovní rada ČNB či jiný kolektivní orgán, jako je tomu u regulačních opatření v gesci vlády. Svěření těchto pravomocí do rukou jedné osoby by zcela jistě mělo pozitivní vliv na řešení případné krize, neboť by nedocházelo k žádným prodlevám. Na druhou stranu je otázkou, jak by přijetí takového regulačního opatření probíhalo v případě, kdy by je guvernér nemohl z důvodu krátkodobé indispozice přijmout. Guvernéra zastupuje jím pověřený viceguvernér v plném rozsahu [2], takže by mohlo dojít k situaci, kdy pověřený viceguvernér přijme regulační opatření, se kterým guvernér nebude souhlasit a které krátce na to odvolá. Je však lepší, aby případně bylo přijato opatření, které bude nedlouho poté odvoláno, než aby nebylo přijato žádné rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že od přijetí zákona o HOPKS nebyl naštěstí nikdy vyhlášen stav ohrožení státu či válečný stav [75], nebylo naštěstí nutné tato regulační opatření nikdy využít.

Stejně jako v případě regulačních opatření dle zákona o HOPKS, nemusela ČNB dosud využít ani opatření dle zákona č. 374/2015 Sb. [28] To je způsobeno především kvalitní analytickou prací odborných útvarů ČNB, které pravidelně monitorují a vyhodnocují rizika na finančním trhu, a to jak rizika jednotlivých institucí, tak rizika celého systému. ČNB zároveň provádí pravidelné zátěžové testy, na základě kterých je možné vyhodnotit schopnost finančních institucí

vyrovnat se s nepříznivým vývojem. Nutnost pravidelného testování nejlépe zdůvodňuje Rothstein [76], kdy uvádí, že bez periodického testování plánů ke zvládnutí krizí dochází k výraznému snižování účinnosti takových plánů.

Přestože fakt, že opatření k řešení krize ani regulační opatření nebyla nikdy využita, je beze sporu pozitivní, má tato skutečnost bohužel také jednu výraznou negativní stránku. ČNB totiž nemá s řešením krizových situací ve své gesci empirickou zkušenost. Jedinou situací, která měla potenciál reálně narušit stabilitu finančního sektoru, byla krize Investiční a Poštovní banky, a.s. – v té době třetí největší české banky – na přelomu tisíciletí [77]. Řešení této situace však probíhalo zavedením nucené správy podle dnes již zrušených ustanovení zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů [78]. Zároveň se vzhledem k tehdy hrozcím národohospodářským a společenským dopadům na řešení kromě ČNB také výrazně podílela také vláda a MF ČR. ČNB by tak v případě ohrožení finančního systému nepochybně využívala postupy, které se k řešení krize osvědčily v zahraničí. To však nemůže zcela zaručit, že tyto postupy budou efektivní také v ČR.

V návaznosti na téma využívání opatření k řešení krize je třeba zmínit další specifikum ČNB. Oproti jiným oblastem totiž nejsou v rámci finančního a měnového sektoru jasně stanovené hranice, kdy lze problémy řešit ještě standardním způsobem a kdy je již třeba aplikovat krizová opatření. V případě povodní, požárů či jiných přírodních katastrof je jasně patrné, kdy se již nejedná o standardní stav a kdy je potřeba přijmout příslušná opatření. I v případě epidemií či průmyslových havárií jsou dány limity, kdy se daná situace řeší pomocí běžných postupů a kdy je třeba zásah ústředních orgánů. Naproti tomu, v případě potíží ve finančním sektoru je oblast mezi běžným stavem a krizí značně široká, a ne vždy jasně ohraničená. Některé hrozby lze samozřejmě indikovat lépe a dříve než jiné. Příkladem dobře identifikovatelné hrozby může být selhání systémově významné instituce, kdy je poměrně jasný přechod z normálního stavu

do stavu, kdy tato instituce selhává [28]. Opačným příkladem je např. ohrožení cenové stability státu (vysoká inflace či deflace), kdy není stanoveno, jaká úroveň inflace či její měsíční rozdíl již představuje nepřijatelnou míru rizika. Opatření přijímaná k odvrácení takové hrozby pak mohou být poměrně razantní, ačkoli jsou přijata v rámci normálního nekrizového stavu, jako tomu bylo např. v roce 2013, kdy ČNB vyhlásila asymetrický kurzový závazek a následně intervenovala na devizovém trhu za účelem odvrátit hrozící deflaci. Za celou dobu trvání kurzového závazku intervenovala ČNB v objemu 76 mld. €, což při kurzu 27 korun za euro představuje více než dva biliony korun. Jen od ledna do dubna 2017 se pak jednalo o 42,5 mld. € [79] (cca 1,14 bilionu korun), což je více než 20% ročního hrubého domácího produktu ČR [80]. Ačkoliv využití tak rozsáhlého opatření mimo krizový stav by v jiném odvětví pravděpodobně nebylo možné, v rámci činnosti ČNB se jednalo pouze o preventivní opatření realizované za běžného stavu. V průběhu výše uvedeného období, kdy byl vyhlášen kurzový závazek, se tak navíc významně ukázalo, jak důležité je, aby centrální banka byla zcela nezávislou institucí. Přijetí takového opatření totiž nemusí být politicky populární, avšak jeho realizace je nezbytná z důvodu zajištění cenové stability státu.

ČNB se navíc díky dobře nastavenému systému komunikace vůči finančnímu sektoru, finančním institucím a veřejnosti daří předcházet nutnosti využít jakákoli, byť i pouze preventivní, opatření. Efektivní komunikace je ostatně jednou z nejdůležitějších složek v rámci prevence, zvládnutí i následného vyhodnocení nežádoucích událostí či krizových situací [81]. Naopak jak uvádí Border [82] velké množství krizových situací může nastat právě z důvodu špatné komunikace než ze samotného nezvládnutí incidentu.

Jak již bylo několikrát uvedeno, ČNB je velice specifickou institucí a oblast její působnosti je velmi různorodá. Z tohoto důvodu v některých případech činnosti vykonávané ČNB vybočují ze standardních definic krizové legislativy. Od přijetí

krizového zákona až do roku 2010, kdy došlo k úpravě v důsledku zapracování oblasti kritické infrastruktury, tak například nemohla v rámci působnosti ČNB nastat krizová situace dle krizového zákona. Krizová situace byla v té době definována jako mimořádná událost dle zákona o IZS, při níž je vyhlášen stav nebezpečí nebo nouzový stav nebo stav ohrožení státu. Mimořádná událost pak byla (a stále je) definována jako „škodlivé působení sil a jevů vyvolaných činností člověka, přírodními vlivy, a také havárie, které ohrožují život, zdraví, majetek nebo životní prostředí a vyžadují provedení záchranných a likvidačních prací“ [12]. V rámci činností ČNB však již z podstaty věci nemohou být prováděny záchranné a likvidační práce. Od roku 2010 již ČNB může definici krizové situace naplnit, jelikož tato definice byla doplněna a zahrnuje také narušení kritické infrastruktury nebo jiné nebezpečí, při nichž je vyhlášen krizový stav.

V návaznosti na problematiku krizových situací a krizových stavů je nutné zmínit další z nedostatků v české legislativě. V roce 2016 byl přijat zákon č. 323/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů [25]. Část úpravy rušeného devizového zákona byla nově přesunuta do krizového zákona, avšak část byla zrušena bez náhrady. Zcela zrušen tak byl také institut nouzového stavu v devizovém hospodářství. Tento stav byl přitom velice specifický a z pohledu krizového řízení jej bylo de facto možné považovat za jakousi obdobu nouzového stavu. Bylo možné jej vyhlásit „při nepříznivém vývoji platební bilance, který bezprostředně a vážně ohrožoval platební schopnost vůči zahraničí nebo vnitřní měnovou rovnováhu ČR“ [10] a stejně jako v případě nouzového stavu dle ústavního zákona o bezpečnosti [9] jej byla oprávněna vyhlásit vláda. Zároveň každý provozovatel „hromadných informačních prostředků včetně televizního a rozhlasového vysílání, byl povinen bez náhrady nákladů na základě žádosti vlády neprodleně a bez úpravy obsahu a smyslu uveřejnit informace o vyhlášení nouzového stavu v devizovém hospodářství“ [10], což zcela odpovídá povinnosti stanovené v krizovém zákoně [3]. Vzhledem

k uvedenému tedy v žádném případě nešlo o obdobu stavu nouze podle zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších změn, [83] jelikož ten je oprávněn vyhlásit provozovatel přenosové soustavy [83], provozovatel přepravní soustavy [83], případně Ministerstvo průmyslu a obchodu, krajský úřad či Magistrát hlavního města Prahy [83]. Nouzový stav v devizovém hospodářství se oproti nouzovému stavu odlišoval pouze minimálně, a to v době, na jakou mohl být vyhlášen – oproti 30 dnům, které mohou být následně prodlouženy, bylo možné nouzový stav v devizovém hospodářství vyhlásit nejdéle na dobu 3 měsíců. S premisou, že nouzový stav v devizovém hospodářství byl vlastně jakýmsi krizovým stavem, ostatně pracovala i Analýza hrozeb pro ČR [4], která mezi typy nebezpečí s nepřijatelným rizikem zařadila narušení finančního a devizového hospodářství státu velkého rozsahu bez předchozí analýzy, jelikož „zákonné podmínky předpokládají pro tuto situaci vyhlášení krizového stavu“ [4]. Analýza hrozeb pro ČR sice neuvádí odkaz na konkrétní ustanovení či právní předpis, avšak vzhledem k faktu, že se jedná o narušení finančního a devizového hospodářství státu, lze se důvodně domnívat, že tímto krizovým stavem byl míněn právě nouzový stav v devizovém hospodářství podle devizového zákona.

Veškerá opatření, která směla vláda využít v rámci nouzového stavu v devizovém hospodářství, je nyní možné využít při vyhlášení nouzového stavu. Je tedy třeba si položit otázku, proč by mělo být zrušení nouzového stavu v devizovém hospodářství považováno za nedostatek. Dobu, na níž lze nouzový stav vyhlásit je sice možné stanovit nejdéle na 30 dnů, ale lze ji prodloužit po předchozím souhlasu Poslanecké sněmovny. V případě potřeby tak může doba přesáhnout 3 měsíce, na které bylo maximálně možné vyhlásit nouzový stav v devizovém hospodářství. Zde je však první zhoršení oproti předchozí úpravě. Souhlas Poslanecké sněmovny není totiž v případě neshody politických stran zaručen. Výrazně větší problém je však v samotném vymezení, kdy je možné vyhlásit nouzový stav, které se neshoduje s důvody vyhlášení pro nouzový stav

v devizovém hospodářství. „Vláda může vyhlásit nouzový stav v případě živelních pohrom, ekologických nebo průmyslových havárií, nehod nebo jiného nebezpečí, které ve značném rozsahu ohrožují životy, zdraví nebo majetkové hodnoty anebo vnitřní pořádek a bezpečnost.“ [9] Problematika nouzového stavu v devizovém hospodářství se sice obecně dá podřadit mezi „jiná nebezpečí“, avšak ohrožení platební schopnosti vůči zahraničí nebo vnitřní měnová rovnováha se již nedají podřadit ani pod ohrožení majetkových hodnot ani vnitřní pořádek a bezpečnost. Rozhodně ne tak, jak jsou chápány v rámci současné krizové legislativy.

Jak je z výše uvedeného zřejmé, úloha ČNB v systému krizového řízení je sice formálně respektována, ale její specifický výkon činností není vždy zcela zohledněn. Bohužel pak dochází k nesrovnalostem, kdy se např. ČNB neúčastnila na tvorbě Analýzy hrozeb pro ČR, jelikož nebyla zpracovatelem oslovena. Obdobný problém nastal při tvorbě Auditů národní bezpečnosti, kdy bylo zapojení ČNB dojednáno na poslední chvíli, v důsledku čehož zpracovávala ČNB svou kapitolu jako samostatný materiál [36]. Stejně tak ČNB řešila problémy při zpracování svých segmentů typového plánu pro krizovou situaci „narušení finančního a devizového hospodářství státu velkého rozsahu“, jelikož Metodický pokyn ke zpracování typových plánů [84] rovněž nezohledňoval specifické postavení ČNB. Konkrétně při zpracování karet opatření k typovému plánu (viz příloha 7) nebyla značná část údajů aplikovatelná na opatření v gesci ČNB. „Typové plány se zpracovávají pro konkrétní druh a stanovený rozsah určité krizové situace a rozpracovává se pro ni doporučený typový postup a zásady jejího řešení.“ [85] Postupy a zásady řešení krizových situací v gesci ČNB však nevyžadují činnosti na krajské úrovni ani na úrovni ORP a ze své podstaty nevyužívají věcné zdroje ani další mimořádné zdroje, síly a prostředky. Takováto opomenutí nejsou samozřejmě úmyslná a vzhledem k tomu, že se činnost ČNB poměrně značně odlišuje od činností ostatních orgánů krizového řízení, jsou dokonce pochopitelná.

Obecně se však dá říct, že role ČNB v systému krizového řízení je nastavena správně. Tím zároveň se dostáváme k hypotézám, které byly v kapitole 3.2. této práce stanoveny. Stanoveny byly celkem tři hypotézy, přičemž jejich vyhodnocení je následující.

Hypotéza č. 1: Stávající právní úprava postavení ČNB v systému krizového řízení je z pohledu dosud nastalých krizových situací dostačující a plně respektuje její nezávislost.

Jak je patrné z uvedené legislativy, výsledků provedené komparace i SWOT analýzy, ČNB má v oblasti krizového řízení dány poměrně rozsáhlé pravomoci. Především podle zákona o HOPKS a dle zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu jsou ČNB svěřena rozsáhlá oprávnění. Oproti porovnávaným zahraničním bankám je navíc ČNB ve svěřených oblastech krizového řízení i řešení krize na finančním trhu oprávněna rozhodovat samostatně a nezávisle na vládě, ministerstvech či jiných ústředních správních úřadech. Nezávislost ČNB sice není výslovně uvedena v Ústavě ČR, i přesto je její nezávislost v rámci veškeré zákonné úpravy patrná. Rovněž na pracovní úrovni je nezávislost ČNB brána v potaz – např. při zpracování typového plánu pro krizovou situaci „narušení finančního a devizového hospodářství státu velkého rozsahu“ je ČNB zpracovatelem pěti z osmi segmentů, avšak formální odpovědnost za zpracování náleží MF ČR. Jak bylo v práci zmíněno, nemusela ČNB dosud řešit žádné krizové situace. Tato hypotéza byla tedy potvrzena.

Hypotéza č. 2: Úprava problematiky krizového řízení, která spadá primárně do gesce ČNB, je v krizové legislativě nedostačující a nesystematická.

Jak vyplývá z provedené SWOT analýzy, v rámci krizové legislativy zcela chybí jakákoli provazba mezi krizovým řízením dle krizového zákona a řešením krize na finančním trhu dle zákona č. 374/2015 Sb. V této kapitole byl popsán stav,

k němuž došlo při zrušení devizového zákona, kdy byl bez náhrady zrušen institut nouzového stavu v devizovém hospodářství. Dále bylo v této kapitole poukázáno, že ačkoliv je ČNB dle zákona o HOPKS oprávněna využít rozsáhlá regulační opatření, obsahuje tento zákon formální chyby, které by mohly případné využití těchto opatření zkomplikovat. Z uvedeného je patrné, že krizová legislativa má v oblastech týkajících se ČNB určité vady či nedostatky. Jak bylo zároveň v této kapitole poukázáno na příkladu zákonné definice krizové situace před rokem 2010, jedná se poměrně dlouhodobý trend. Tato hypotéza byla tedy rovněž potvrzena.

Hypotéza č. 3: Stanovená kritéria pro určení prvků kritické infrastruktury v odvětví finanční trh a měna a samotný postup jejich určování již plně neodpovídají potřebám krizového řízení a je nutné provést jejich aktualizaci.

Z poznatků získaných SWOT analýzou vyplývá, že oblast kritické infrastruktury v odvětví finanční trh a měna není nastavena správně. Jak následně vyplývá z kapitoly 5. 3., je v této oblasti hned několik nedostatků. Samotná odvětvová kritéria pro odvětví finanční trh a měna nejsou v nařízení vlády č. 432/2010 Sb. definována správně, jelikož se nevztahují jednoznačně k prvkům kritické infrastruktury, ale spíše k subjektům kritické infrastruktury. Problém může zároveň nastat v případě, kdy dojde ke krátkodobému naplnění odvětvových kritérií. Vzhledem ke zjištěným nedostatkům by měla být této problematice věnována zvýšená pozornost a v blízké době provedeno odstranění těchto nedostatků. Také tato hypotéza tak byla potvrzena.

Všechny tři stanovené hypotézy byly tedy potvrzeny. Z výsledků práce uvedených v kapitolách 5. a 6. tak ovšem vyplývá nutnost úpravy vybraných právních předpisů v oblasti krizového řízení a kritické infrastruktury. Případné úpravy v zákoně o HOPKS či krizovém zákoně mohou být provedeny až v rámci větší novelizace. Naproti tomu, v případě nařízení vlády č. 432/2010 Sb., by ČNB

měla změny iniciovat bez větších odkladů a v souladu s ustanovením krizového zákona [3] navrhnout odvětvová kritéria k ochraně kritické infrastruktury ve své působnosti a předložit je Ministerstvu vnitra.

I přes určité nedostatky je však postavení a role ČNB v rámci krizového řízení včetně kritické infrastruktury na velmi dobré úrovni. Právě u kritické infrastruktury to dokládá mimo jiné fakt, že oproti porovnávaným centrálním bankám Francie a Velké Británie je ČNB gestorem za oblast kritické infrastruktury v odvětví finanční trh a měna, oproti Slovensku je pak rozdíl ještě výraznější, jelikož Slovensko neurčuje finanční instituce za kritickou infrastrukturu.

7 ZÁVĚR

Krizové řízení je nezbytnou součástí systému bezpečnosti státu, jelikož zajišťuje výkon potřebných činností v situacích, kdy tyto činnosti nejdou běžným způsobem zajistit. Základem pro výkon krizového řízení je kvalitní materiální a finanční zabezpečení krizových orgánů. Právě fungování finanční oblasti má na starosti ČNB, které se tato práce věnuje. Ačkoliv se na problematiku krizového řízení jako celku zaměřuje poměrně velké množství literatury a akademických prací, role a úkoly ČNB jsou většinou shrnuty velice stručně.

Tato práce proto v teoretické části popisuje systém krizového řízení jako takový a následně originálním způsobem zasazuje ČNB do tohoto systému. V praktické části je provedena analýza stávajícího stavu a porovnání postavení ČNB v rámci krizového řízení s centrálními bankami v zahraničí. Na základě získaných poznatků jsou navržena opatření ke zlepšení stávajícího systému v ČR.

Laikovi, který tuto práci otevře je tak přehledně představena komplexní problematika krizového řízení centrální banky ČR. Vzhledem ke specifikům ČNB může však práce přinést nové poznatky i pracovníkům z oboru krizového řízení. Díky navrženým opatřením je však především návodem, jak systém krizového řízení rozvíjet, aby mohla ČNB kvalitně vykonávat svěřené povinnosti.

Práce splnila všechny vytyčené cíle, jak v teoretické, tak praktické části. V průběhu dokončování této diplomové práce již byly dokonce zahájeny první kroky k realizaci nejakutnějších navrhovaných opatření. V blízké době by tak mělo dojít k realizaci těchto opatření.

8 SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

BdF	Banque de France
BoE	Bank of England
BRS	Bezpečnostní rada státu
ČNB	Česká národní banka
ČR	Česká republika
ČTÚ	Český telekomunikační úřad
EU	Evropská unie
HOPKS	hospodářská opatření pro krizové stavy
HZS	hasičský záchranný sbor
IZS	integrovaný záchranný systém
MF ČR	Ministerstvo financí České republiky
MPO	Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky
MV	Ministerstvo vnitra České republiky
MV-GŘ HZS ČR	Ministerstvo vnitra-generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky
MZe	Ministerstvo zemědělství České republiky

MZ	Ministerstvo zdravotnictví České republiky
MZV	Ministerstvo zahraničních věcí České republiky
MŽP	Ministerstvo životního prostředí České republiky
NBS	Národní banka Slovenska
NBÚ	Národní bezpečnostní úřad
NODOS	nevojenské objekty důležité pro obranu státu
NSRK	Národní systém reakce na krize
OMN	objekty, které za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu mohou být napadeny
ORP	obec s rozšířenou působností
SR	Slovenská republika
SSHR	Správa státních hmotných rezerv
SÚJB	Státní úřad pro jadernou bezpečnost
ÚKŠ	Ústřední krizový štáb

9 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

[1] *Úplné ústavního znění zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky* [online]. [vid. 2017-10-25]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1993-1/zneni-20130601>.

[2] *Úplné znění zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance* [online]. [vid. 2017-10-25]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1993-6/zneni-20180101>

[3] *Úplné znění zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon)* [online]. [vid. 2017-10-25]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-240/zneni-20170801>

[4] PAULUS, F.; KRÖMER, A.; PETR, J.; ČERNÝ, J. *Analýza hrozeb pro Českou republiku* [online]. Praha: Hasičský záchranný sbor České republiky, 2015 [vid. 2018-01-19]. Dostupné z: <http://www.hzscr.cz/soubor/analyza-hrozeb-zaverecna-zprava-pdf.aspx>

[5] *Koncepce ochrany obyvatelstva do roku 2020 s výhledem do roku 2030*. Praha: MV – generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR, 2014. ISBN 9788086466507

[6] PROCHÁZKOVÁ, D. *Bezpečnost, krizové řízení a udržitelný rozvoj*. Vyd. 1. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2010. ISBN 978-80-86723-97-6

[7] PROCHÁZKOVÁ, D. a J. ŘÍHA. *Krizové řízení*. Vyd. 1. Praha: MV – generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR, 2004. ISBN 80-86640-30-2

[8] VITNEROVÁ, M. *Úkoly občana v krizovém řízení*. Policista., 2008, 5. ISSN 1211-7943

[9] *Úplné znění ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky* [online]. [vid. 2018-01-25]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1998-110>

[10] Úplné znění zákona č. 219/1995 Sb., Devizový zákon [online]. [vid. 2018-01-29]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1995-219/zneni-20131101>

[11] Úplné znění zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky [online]. [vid. 2018-01-31]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1969-2/zneni-20180101>

[12] Úplné znění zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů [online]. [vid. 2018-02-13]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-239/zneni-20180101>

[13] Úplné znění zákona č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů [online]. [vid. 2018-02-14]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-241/zneni-20170701>

[14] Úplné znění zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky [online]. [vid. 2018-02-14]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-222>

[15] Úplné znění zákona č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv [online]. [vid. 2018-02-15]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1993-97/zneni-20171101>

[16] Terminologický slovník pojmů z oblasti krizového řízení, ochrany obyvatelstva, environmentální bezpečnosti a plánování obrany státu [online]. Praha: Ministerstvo vnitra ČR – odbor bezpečnostní politiky a prevence kriminality, 2016. ISBN 9788086466507 [vid. 2018-02-18]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/soubor/terminologicky-slovník-mv-verze-ke-stazeni.aspx>

[17] Úplné znění nařízení vlády č. 462/2000 Sb., k provedení § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon)

[online]. [vid. 2018-01-20]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-462/zneni-20110101>

[18] *Úplné znění nařízení vlády č. 432/2010 Sb., o kritériích pro určení proku kritické infrastruktury* [online]. [vid. 2018-01-20]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2010-432/zneni-20150101>

[19] VANÍČEK, J. a kol. *Právní úprava krizového řízení ČR. Vybrané problémy právní teorie i praxe*. Vyd. 1. Praha: EUROLEX BOHEMIA, 2005. ISBN 80-86861-69-4

[20] ZOUBEK, V. *Postmoderní právovéda a státověda*. Vyd. 1. Plzeň: Aleš Čeněk, 2016. ISBN 978-80-7380-598-2

[21] ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA. *Zastoupení ČNB na území ČR* [online]. Česká národní banka, © 2003-2018. [vid. 2018-01-20]. Dostupné z: http://www.cnb.cz/cs/o_cnb/zastoupeni_cnb.html

[22] RYCHETSKÝ, P.; LANGÁŠEK, T.; HERC, T.; MLSNA, Petr a kol. *Ústava České republiky. Ústavní zákon o bezpečnosti České republiky. Komentář*. Vyd. 1. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015. ISBN 978-80-7478-809-3

[23] *Lisabonská smlouva : konsolidované znění Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie*. Praha: Odbor informování o evropských záležitostech, Úřad vlády ČR, 2009. ISBN 978-80-7440-017-9

[24] RÝDL, T.; BARÁK, J.; SAŇA, L.; VÝBORNÝ, P. *Zákon o České národní bance. Komentář*. Vyd. 1. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2014. ISBN 978-80-7478-622-8

[25] *Úplné znění zákona č. 323/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb.,*

devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů [online]. [vid. 2018-03-10]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2016-323/zneni-20161018>

[26] *Úřední věstník Evropské unie L:2008:345:TOC*. Publications Office of the European Union, 2008. ISSN 1725-5074

[27] VILÁŠEK, J. A J. FUS. *Krizové řízení v ČR na počátku 21. století*. Vyd. 1. Praha: Karolinum, 2012. ISBN 978-80-246-2170-8

[28] *Úplné znění zákona č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu* [online]. [vid. 2018-03-10]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2015-374/zneni-20170701>

[29] *Úplné znění zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti)* [online]. [vid. 2018-03-14]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2015-374/zneni-20170701>

[30] *Směrnice pro vyhodnocování, výběr a ochranu objektů obranné infrastruktury a stanovení rozsahu zpracované dokumentace* [online]. 4. aktualizované vyd. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2015. [vid. 2018-03-14]. Dostupné z: <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNA86DOKAU>

[31] *Úplné znění zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti* [online]. [vid. 2018-03-16]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2005-412/zneni-20180307>

[32] *Úplné znění nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací* [online]. [vid. 2018-03-17]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2005-522>

[33] Úplné znění zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu [online]. [vid. 2018-03-16]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1993-166/zneni-20180101>

[34] Metodika zpracování krizových plánů podle § 15 až 16 nařízení vlády č. 462/2000 Sb., k provedení § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů [online]. Praha: MV – generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR, 2011. [vid. 2018-03-17]. Dostupné z: <http://www.hzscr.cz/soubor/metodika-krizove-plany-final-001-pdf-adobe-reader-verze-el-podpis-0-podepsal-ing-miroslav-stepan-miroslav-stepan-grh-izscr-cz-2011-07-12-15-18-14-z-pdf.aspx>

[35] Úplné znění zákona č. 500/2004 Sb., správní řád [online]. [vid. 2018-03-18]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-500/zneni-20180101>

[36] Audit národní bezpečnosti [online]. Praha: Ministerstvo vnitra ČR – odbor bezpečnostní politiky a prevence kriminality, 2016. [vid. 2018-03-20]. Dostupné z: <https://www.vlada.cz/assets/media-centrum/aktualne/Audit-narodni-bezpecnosti-20161201.pdf>

[37] ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA. Dohody o spolupráci [online]. Česká národní banka, © 2003-2018. [vid. 2018-03-20]. Dostupné z: <https://www.cnb.cz/cs/dohled-financni-trh/vykon-dohledu/dohody-o-spolupraci>

[38] MATOUŠKOVÁ, I. Vědecké metody ve společenských vědách. Vyd. 1. Praha: ČVUT Praha, 2010. ISBN 978-80-01-04677-7.

[39] Úplné znění ústavního zákona č. 460/1992 Zb., Ústava Slovenskej republiky [online]. [vid. 2018-03-25]. Dostupné z: <http://www.zakonypreludi.sk/zz/1992-460>

[40] *Úplné znění ústavního zákona č. 227/2002 Zb., o bezpečnosti státu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu* [online]. [vid. 2018-03-25]. Dostupné z: <http://www.epi.sk/zz/2002-227>

[41] *Úplné znění zákona č. 387/2002 Zb., o riadení státu v krízových situáciách mimo času vojny a vojnového stavu* [online]. [vid. 2018-03-25]. Dostupné z: <http://www.epi.sk/zz/2002-387>

[42] BUGRI, Š. a E. PRIBIŠOVÁ *Ekonomika krízových situácií*. Vyd. 1. Brno: Vysoká škola Karla Engliš, a.s., 2014. ISBN 978-80-86710-76-1

[43] *Úplné znění zákona č. 179/2011 Zb., o hospodárskej mobilizácii a o zmene a doplnení zákona č. 387/2002 Z. z., o riadení státu v krízových situáciách mimo času vojny a vojnového stavu v znení neskorších predpisov* [online]. [vid. 2018-03-28]. Dostupné z: <http://www.epi.sk/zz/2011-179>

[44] *Úplné znění zákona č. 45/2011 Zb., o kritickej infraštruktúre* [online]. [vid. 2018-03-28]. Dostupné z: <http://www.zakonypreludi.sk/zz/2011-45>

[45] *Úplné znění zákona č. 69/2018 Zb., o kybernetickej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov* [online]. [vid. 2018-03-28]. Dostupné z: <http://www.epi.sk/zz/2018-69>

[46] *Úplné znění zákona č. 371/2014 Zb., o riešení krízových situácií na finančnom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov* [online]. [vid. 2018-03-28]. Dostupné z: <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/371/>

[47] *Úřední věštník Evropské unie L:2014:173:TOC*. Publications Office of the European Union, 2014. ISSN 1977-0626

[48] Úplné znění zákona č. 110/2004 Zb., o fungování Bezpečnostnej rady Slovenskej republiky v čase mieru [online]. [vid. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/371/>

[49] BANQUE DE FRANCE. *Institution* [online]. Banque de France, © 2018. [vid. 2018-03-29]. Dostupné z: <https://www.banque-france.fr/sites/default/files/arrete.pdf#page=2>

[50] *Code monétaire et financier* [online]. [vid. 2018-03-31]. Dostupné z: <https://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEXT000006072026>

[51] KRAVCOC, A.; CHEREPETSKEYA, E.; POSPÍCHAL, V. *Durability of Critical Infrastructure, Monitoring and Testing. Proceedings of the ICDCF 2016*. Vyd. 1. Singapore: Springer Nature, 2017. ISBN 978-981-10-3246-2

[52] *Code Décret n° 2006-212 du 23 février 2006 relatif à la sécurité des activités d'importance vitale* [online]. [vid. 2018-03-31]. Dostupné z: <https://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?cidTexte=JORFTEXT000000634536&categorieLien=id>

[53] *Arrêté du 2 juin 2006 fixant la liste des secteurs d'activités d'importance vitale et désignant les ministres coordonnateurs desdits secteurs* [online]. [vid. 2018-03-31]. Dostupné z: https://www.legifrance.gouv.fr/jo_pdf.do?numJO=0&dateJO=20060604&numTexte=1&pageDebut=08502&pageFin=08502

[54] BANQUE DE FRANCE. *Qu'est-ce que l'ACPR* [online]. Banque de France, © 2018. [vid. 2018-03-31]. Dostupné z: <https://acpr.banque-france.fr/lacpr/presentation/quest-ce-que-lacpr>

[55] BRITISH LIBRARY. *Britain's unwritten constitution* [online]. © 2018. [vid. 2018-04-06]. Dostupné z: <https://www.bl.uk/magna-carta/articles/britains-unwritten-constitution>

[56] *Bank of England Act 1946* [online]. [vid. 2018-04-06]. Dostupné z: <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/Geo6/9-10/27/contents>

[57] *Bank of England Act 1998* [online]. [vid. 2018-04-06]. Dostupné z: <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/1998/11/contents>

[58] *Civil Contingencies Act 2004* [online]. [vid. 2018-04-06]. Dostupné z: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2004/36/contents>

[59] *Civil Defence Act 1948* [online]. [vid. 2018-04-06]. Dostupné z: <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/Geo6/12-13-14/5/body/enacted>

[60] THE NATIONAL ARCHIVES. *UK resilience Dealing with disaster revised 3rd edition* [online]. © 2004. [vid. 2018-04-06]. Dostupné z: <http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20050112000000/http://www.ukresilience.info/contingencies/dwd/index.htm>

[61] HILLSBOROUGH INDEPENDENT PANEL. *Dealing with disaster Home office guidance* [online]. © 2012. [vid. 2018-04-06]. Dostupné z: <http://hillsborough.independent.gov.uk/repository/docs/CMS000003100001.pdf>

[62] GOV.UK. *List of lead government departments' responsibilities for planning, response, and recovery from emergencies* [online]. © 2018. [vid. 2018-04-06]. Dostupné z: <https://www.gov.uk/government/publications/list-of-lead-government-departments-responsibilities-for-planning-response-and-recovery-from-emergencies>

[63] GOV.UK. *Departments Responsibilities for Planning, Response, and Recovery from Emergencies* [online]. © 2018. [vid. 2018-04-06]. Dostupné z: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/61354/lead-government-department-march-2010.pdf

[64] GOV.UK. *Summary of the 2016 Sector Security and Resilience Plans* [online]. © 2016. [vid. 2018-04-06]. Dostupné z: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/568546/sector_security_resilience_plans_14_11_2016.pdf

[65] CENTRE FOR THE PROTECTION OF NATIONAL INFRASTRUCTURE. *Critical National Infrastructure* [online]. © 2018. [vid. 2018-04-08]. Dostupné z: <https://www.cpni.gov.uk/critical-national-infrastructure-0>

[66] *Banking (Special Provisions) Act 2008* [online]. [vid. 2018-04-08]. Dostupné z: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2008/2/contents>

[67] *Banking Act 2009* [online]. [vid. 2018-04-08]. Dostupné z: <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2009/1/contents/enacted>

[68] ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA. *Účty – komu ČNB vést účet – informace pro klienty* [online]. © 2018. [vid. 2018-04-20]. Dostupné z: https://www.cnb.cz/cs/faq/ucty_komu_muze_cnb_vest_ucet.html

[69] VANÍČEK, J. a O. VODEHNAL. *Krizový zákon. Komentář*. Vyd. 1. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017. ISBN 978-80-7552-787-5

[70] *Úplné znění zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích* [online]. [vid. 2018-04-21]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-219/zneni-20170701>

[71] MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. *Kdo je kdo - orgány odpovědné v ČR za vnitřní bezpečnosti* [online]. © 2018. [vid. 2018-04-25]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/kdo-je-kdo-organy-odpovedne-v-cr-za-vnitri-bezpecnosti.aspx>

[72] CHUDOMSKÁ, Pavla. *Krizový potenciál Pardubického regionu*. Pardubice, 2009. Diplomová práce. Univerzita Pardubice. Vedoucí práce Ing. Marcela Kožená, Ph.D.

[73] ŠESTÁK, B.; HRIVNÁK, J.; SOUČEK, V.; TVRDEK, J.; POLÍVKA, L.; KRULÍK, O. *Krizové řízení a bezpečnostní systém České republiky*. Ochrana & Bezpečnost, 2014, 1. ISSN 1805-5656

[74] *Úplné znění zákona č. 370/2017 Sb., o platebním styku* [online]. [vid. 2018-04-28]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2017-370>

[75] HASIČSKÝ ZÁCHRANNÝ SBOR ČESKÉ REPUBLIKY. *Krizové stavy* [online]. © 2018. [vid. 2018-04-29]. Dostupné z: <http://www.hzscr.cz/clanek/web-krizove-rizeni-a-cnp-krizove-stavy-krizove-stavy.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>

[76] ROTHSTEIN, P. *Disaster Recovery Testing: Exercising Your Contingency Plan*. Vyd. 1. New York, Rothstein Associates, 1994. ISBN 0-9641648-0-9

[77] ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA. *Nucená správa v IPB zavedena* [online]. © 2000. [vid. 2018-04-29]. Dostupné z: https://www.cnb.cz/cs/verejnost/pro_media/tiskove_zpravy_cnb/2000/59.html

[78] *Úplné znění zákona č. 21/1992 Sb., o bankách* [online]. [vid. 2018-04-29]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-21/zneni-0>

[79] *Výroční zpráva 2017*. Praha: Česká národní banka, 2018. ISBN 978-80-87225-77-6

[80] ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. *Hrubý domácí produkt* [online]. © 2000. [vid. 2018-05-02]. Dostupné z: https://www.czso.cz/documents/10180/46120891/hdpcr040318_v.xlsx/5ca13290-986f-4f17-815c-6fadd2dddce5?version=1.1

[81] ASIS COMMISSION ON STANDARDS AND GUIDELINES. *Standard (ORM.1): Security and Resilience in Organizations and their Supply Chains*. Vyd. 1. Alexandria, VA: ASIS International, 2017. ISBN 978-1-934904-82-4

[82] BORDER, J. *Risk analysis and the Security Survey*. Vyd. 2. Burlington, MA: Elsevier Science, 2000. ISBN 0-7506-7089-4

[83] *Úplné znění zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon)* [online]. [vid. 2018-04-29]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-458>

[84] MV – GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ HASIČSKÉHO ZÁCHRANNÉHO SBORU ČESKÉ REPUBLIKY. *Metodický pokyn ke zpracování typových plánů*. © 2018. [vid. 2018-05-05]. Dostupné z: <http://www.hzscr.cz/soubor/metodicky-pokyn-ke-zpracovani-typovych-planu-doc.aspx>

[85] VILÁŠEK, J. *Krizové řízení*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 2009. ISBN 978-80-246-1723-7.

10 SEZNAMU POUŽITÝCH TABULEK

Tabulka 1 – Typy nebezpečí s nepříjatečným rizikem	15
--	----

11 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1 – Usnesení vlády ze dne 27. dubna 2016 č. 369, k Analýze hrozeb pro Českou republiku.....	I
Příloha 2 - Usnesení vlády ze dne 13. prosince 2017 č. 879, ke složení Bezpečnostní rady státu	II
Příloha 3 – Usnesení vlády ze dne 14. prosince 2016 č. 1126, o Stabilitě měny a finančních institucí – Audit národní bezpečnosti.....	IV
Příloha 4 – Opatření obecné povahy ze dne 25. června 2012, kterým se určují prvky kritické infrastruktury v odvětví finanční trh a měna na území České republiky....	V
Příloha 5 – Usnesení vlády ze dne 14. prosince 2016 č. 1140, o Metodickém pokynu ke zpracování typových plánů.....	X
Příloha 6 – Usnesení BRS č. 2 ze dne 18. ledna 2016 k Osnově – Audit národní bezpečnosti.....	XI
Příloha 7 – Metodický pokyn ke zpracování typových plánů – Příloha č. 2 Vzor karty opatření	XII

Příloha 1 – Usnesení vlády ze dne 27. dubna 2016 č. 369, k Analýze hrozeb pro Českou republiku

**USNESENÍ
VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY**

ze dne 27. dubna 2016 č. 369

k Analýze hrozeb pro Českou republiku

Vláda

I. **schvaluje** Analýzu hrozeb pro Českou republiku, uvedenou v části III až V materiálu čj. 481/16;

II. **ukládá**

1. ministru vnitra aktualizovat do 31. prosince 2016 Metodický pokyn ke zpracování typových plánů,
2. 1. místopředsedovi vlády pro ekonomiku a ministru financí, ministrům vnitra, životního prostředí, zemědělství, zdravotnictví, průmyslu a obchodu, předsedkyni Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, předsedovi Správy státních hmotných rezerv, řediteli Národního bezpečnostního úřadu a předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu zpracovat do 31. prosince 2017 nové typové plány pro oblast jejich působnosti podle aktualizovaného Metodického pokynu ke zpracování typových plánů.

Provedou:

1. místopředseda vlády pro ekonomiku
a ministr financí,
ministři vnitra, životního prostředí,
zemědělství, zdravotnictví,
průmyslu a obchodu,
předsedkyně Státního úřadu pro
jadernou bezpečnost,
předsedové Správy státních hmotných rezerv,
Rady Českého telekomunikačního úřadu,
ředitel Národního bezpečnostního úřadu

Mgr. Bohuslav Sobotka, v. r.
předseda vlády

**Příloha 2 - Usnesení vlády ze dne 13. prosince 2017 č. 879, ke složení
Bezpečnostní rady státu**

**USNESENÍ
VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY**

ze dne 13. prosince 2017 č. 879

ke složení Bezpečnostní rady státu

Vláda

I. stanovuje v souladu s článkem 9 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění pozdějších předpisů, že dalšími členy Bezpečnostní rady státu jsou

1. místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí,
2. ministryně obrany,
3. ministr vnitra,
4. ministryně financí,
5. ministr spravedlnosti,
6. ministr průmyslu a obchodu,
7. ministr dopravy,
8. ministr zdravotnictví;

II. mění usnesení vlády ze dne 9. července 2014 č. 544, o Statutu Bezpečnostní rady státu a o statutech stálých pracovních výborů Bezpečnostní rady státu, ve znění usnesení vlády ze dne 10. května 2017 č. 360 tak, že v příloze č. 1 uvedeného usnesení – Statut Bezpečnostní rady státu

1. článek 3 zní:

- „1. BRS má 9 členů.
2. Předsedou BRS je předseda vlády.
3. Místopředsedou BRS je místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí.
4. Dalšími členy BRS jsou
  - a) ministryně obrany,
  - b) ministr vnitra,
  - c) ministryně financí,
  - d) ministr spravedlnosti,
  - e) ministr průmyslu a obchodu,
  - f) ministr dopravy,
  - g) ministr zdravotnictví.
5. Schůze BRS se dále účastní vedoucí Úřadu vlády České republiky.
6. Prezident republiky má právo účastnit se schůzí BRS.“

2. článek 5 odstavec 1 zní:

„1. Předsednictvo BRS je složeno z předsedy BRS, místopředsedy BRS, ministryně obrany, ministra vnitra a ministra spravedlnosti. Jednání předsednictva BRS se zúčastňuje ředitel sekretariátu BRS.“;

III. zrušuje usnesení vlády ze dne 1. října 2014 č. 793, ke složení Bezpečnostní rady státu a usnesení vlády ze dne 5. června 2017 č. 435, k návrhu na změnu v obsazení funkce místopředsedy Bezpečnostní rady státu.

Ing. Andrej Babiš, v. r.
předseda vlády

Příloha 3 – Usnesení vlády ze dne 14. prosince 2016 č. 1126, o Stabilitě měny a finančních institucí – Audit národní bezpečnosti

**USNESENÍ
VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY**

ze dne 14. prosince 2016 č. 1126

o Stabilitě měny a finančních institucí – Audit národní bezpečnosti

Vláda

schvaluje Stabilitu měny a finančních institucí – Audit národní bezpečnosti podle části III materiálu čj. 1571/16.

Mgr. Bohuslav Sobotka, v. r.
předseda vlády

Příloha 4 – Opatření obecné povahy ze dne 25. června 2012, kterým se určují prvky kritické infrastruktury v odvětví finanční trh a měna na území České republiky

V Praze dne 25. června 2012

Č.j.: 2012 / 2449 / 420

Počet listů: 2 + Příloha

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY

Česká národní banka jako orgán příslušný podle ustanovení § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen “krizový zákon”), v souladu s přílohou nařízení vlády č. 432/2010 Sb., o kritériích pro určení prvku kritické infrastruktury (dále jen “nařízení vlády č. 432/2010 Sb.”), část VII bod 1 a bod 2 písm. a) a b) a v souladu s ustanovením § 171 až 174 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

u r č u j e

v příloze tohoto opatření obecné povahy prvky kritické infrastruktury

v oblasti finanční trh a měna na území České republiky.

ODŮVODNĚNÍ

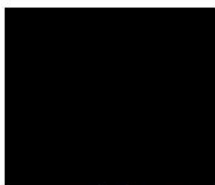
Česká národní banka je podle § 1 odst. 1 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, ústřední bankou České republiky a orgánem vykonávajícím dohled nad finančním trhem.

Podle § 13 odst. 4 písm. c) krizového zákona Česká národní banka k ochraně kritické infrastruktury náležející do její působnosti určí opatřením obecné povahy prvky kritické infrastruktury. Odvětvová kritéria pro určení prvků kritické infrastruktury Českou národní bankou uvádí příloha nařízení vlády č. 432/2010 Sb.

Podle části VII přílohy nařízení vlády č. 432/2010 Sb. je odvětvovým kritériem pro určení prvku kritické infrastruktury Českou národní bankou FINANČNÍ TRH A MĚNA.

Česká národní banka přihlédla k části VII bod 1 a bod 2 písm. a) přílohy nařízení vlády č. 432/2010 Sb. a pro výkon své činnosti při zajištění působnosti stanovené krizovým zákonem určila prvky kritické infrastruktury v rozsahu uvedeném v příloze tohoto opatření obecné povahy.

Česká národní banka si dále vyžádala informace od subjektů v bankovním sektoru a pojišťovnictví. Přihlédla k charakteristikám odvětvového kritéria uvedeným v části VII bod 2 písm. a) a b) přílohy nařízení vlády č. 432/2010 Sb. a pak určila prvky kritické infrastruktury v bankovním a pojišťovnictví na území České republiky v rozsahu uvedeném v příloze tohoto opatření obecné povahy.

Ing. Mojmir Hampl, MSc., Ph.D.
viceguvernér

Ing. Zdeněk Vírnius
ředitel sekce správní

Příloha

Opatření obecné povahy

vyvěšeno dne: 28. 6. 2012

sejmuto dne: 16. 7. 2012

Příloha k Opatření obecné povahy ze dne 25. června 2012 č.j. 2012 / 2449 / 420

POŘADOVÉ ČÍSLO	OZNAČENÍ PRVKU	PROVOZOVATEL
1	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
2	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
3	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
4	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
5	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
6	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
7	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
8	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
9	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
10	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
11	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
12	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
13	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
14	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
15	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
16	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
17	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
18	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
19	Objekt	Česká spořitelna, a.s.
31	Objekt	Komerční banka, a.s.
32	Objekt	Komerční banka, a.s.
33	Objekt	Komerční banka, a.s.
34	Objekt	Komerční banka, a.s.
35	Objekt	Komerční banka, a.s.
36	Objekt	Komerční banka, a.s.
37	Objekt	Komerční banka, a.s.
38	Objekt	Komerční banka, a.s.
39	Objekt	Komerční banka, a.s.
40	Objekt	Komerční banka, a.s.
41	Objekt	Komerční banka, a.s.
42	Objekt	Komerční banka, a.s.
43	Objekt	Komerční banka, a.s.
44	Objekt	Komerční banka, a.s.
45	Objekt	Komerční banka, a.s.
46	Objekt	Komerční banka, a.s.
47	Objekt	Komerční banka, a.s.
48	Objekt	Komerční banka, a.s.
49	Objekt	Komerční banka, a.s.
50	Objekt	Komerční banka, a.s.
51	Objekt	Komerční banka, a.s.
52	Objekt	Komerční banka, a.s.
53	Objekt	Komerční banka, a.s.
54	Objekt	Komerční banka, a.s.

61	Objekt	ČSOB, a.s.
62	Objekt	ČSOB, a.s.
63	Objekt	ČSOB, a.s.
64	Objekt	ČSOB, a.s.
65	Objekt	ČSOB, a.s.
66	Objekt	ČSOB, a.s.
67	Objekt	ČSOB, a.s.
68	Objekt	ČSOB, a.s.
69	Objekt	ČSOB, a.s.
70	Objekt	ČSOB, a.s.
71	Objekt	ČSOB, a.s.
72	Objekt	ČSOB, a.s.
73	Objekt	ČSOB, a.s.
74	Objekt	ČSOB, a.s.
75	Objekt	ČSOB, a.s.
76	Objekt	ČSOB, a.s.
77	Objekt	ČSOB, a.s.
78	Objekt	ČSOB, a.s.
79	Objekt	ČSOB, a.s.
80	Objekt	ČSOB, a.s.
81	Objekt	ČSOB, a.s.
82	Objekt	ČSOB, a.s.
83	Objekt	ČSOB, a.s.
91	Objekt	ČNB
92	Objekt	ČNB
93	Objekt	ČNB
94	Objekt	ČNB
95	Objekt	ČNB
96	Objekt	ČNB
97	Objekt	ČNB
98	Objekt	ČNB

Příloha 5 – Usnesení vlády ze dne 14. prosince 2016 č. 1140, o Metodickém pokynu ke zpracování typových plánů

**USNESENÍ
VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY**

ze dne 14. prosince 2016 č. 1140

o Metodickém pokynu ke zpracování typových plánů

Vláda

I. schvaluje Metodický pokyn ke zpracování typových plánů, obsažený v části III materiálu čj. 1572/16;

II. ukládá

1. 1. místopředsedovi vlády pro ekonomiku a ministru financí, ministrům vnitra, životního prostředí, zemědělství, zdravotnictví, průmyslu a obchodu, předsedkyni Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, předsedovi Správy státních hmotných rezerv, řediteli Národního bezpečnostního úřadu a předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu zpracovat typový plán do 31. prosince 2017, a při jeho zpracování postupovat v souladu s metodickým pokynem uvedeným v bodě I tohoto usnesení,

2. ministrům a vedoucím ostatních ústředních orgánů státní správy poskytnout na vyžádání součinnost při zpracování typových plánů;

III. doporučuje guvernérovi České národní banky poskytnout na vyžádání součinnost při zpracování typových plánů.

Provedou:

členové vlády,
vedoucí ostatních ústředních orgánů
státní správy

Na vědomí:

guvernér České národní banky

Mgr. Bohuslav Sobotka, v. r.
předseda vlády

Příloha 6 – Usnesení BRS č. 2 ze dne 18. ledna 2016 k Osnově – Auditů národní bezpečnosti

**USNESENÍ
BEZPEČNOSTNÍ RADY STÁTU**

ze dne 18. ledna 2016 č. 2

k Osnově – Auditů národní bezpečnosti

Bezpečnostní rada státu

- I. **bere na vědomí** materiál „Osnova – Audit národní bezpečnosti“, uvedený v části III materiálu č. j.20895/2015-OOB, jako vstupní text pro činnost skupiny uvedené v bodu II/1 tohoto usnesení;
- II. **ukládá** ministru vnitra
  1. ustanovit z členů a dalších účastníků schůzí Bezpečnostní rady státu, dotčených resortů a dalších subjektů pracovní skupinu, která provede revizi materiálu podle bodu I tohoto usnesení a poté vypracuje materiál „Audit národní bezpečnosti“,
  2. pravidelně informovat Bezpečnostní radu státu o průběhu prací.

Provede:
ministr vnitra

Mgr. Bohuslav Sobotka v. r.
předseda vlády
a předseda Bezpečnostní rady státu

Příloha 7 – Metodický pokyn ke zpracování typových plánů – Příloha č. 2 Vzor karty opatření

KARTA OPATŘENÍ					
Opatření				Označení opatření	
<i>(uvede se název opatření uvedený v přehledu opatření)</i>				<i>(uvede se číslo či jiné označení opatření)</i>	
Narizuje (schvaluje)	<i>(uvede se subjekt oprávněný opatření nařídit)</i>	Provádí	<i>(uvede se subjekt, který je zodpovědný za provedení opatření)</i>	Spolupracuje	<i>(uvedou se subjekty, které na plnění opatření spolupracují)</i>
Související právní předpisy					
<i>(uvedou se ustanovení právních předpisů využitelných pro realizaci opatření)</i>					
Věcné zdroje, další mimořádné zdroje, síly a prostředky					
<i>(uvedou se v případě, že pro realizaci opatření je třeba použít věcné zdroje či další mimořádné zdroje, síly a prostředky)</i>					
Další potřebné informace související s plněním opatření					
<i>(uvedou se další relevantní informace, popř. navazující či související opatření)</i>					
Popis činností k realizaci opatření					
P. č.	Činnosti na ústřední úrovni	Narizuje	Provádí	Spolupracuje	
	<i>(uvedou se veškeré činnosti, které budou realizovány na ústřední úrovni za účelem plnění opatření)</i>				
P. č.	Činnosti na krajské úrovni	Narizuje	Provádí	Spolupracuje	
	<i>(uvedou se veškeré činnosti, které budou realizovány na krajské úrovni za účelem plnění opatření)</i>				
P. č.	Činnosti na úrovni obce s rozšířenou působností	Narizuje	Provádí	Spolupracuje	
	<i>(podle potřeby se mohou uvést i činnosti, které budou realizovány na úrovni obce s rozšířenou působností)</i>				